

ความคิดเห็นที่มีต่อสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนมัธยมศึกษา
จังหวัดกาญจนบุรี

ปริญญาพันธ์
ของ
ภคิน พญารัง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

เมษายน 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖๗๖. 1๙๖

๓ 11 ๙ ๘

๖.๖

ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
ของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี

บทคัดย่อ
ของ
ภคิน พญารัง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

พฤษภาคม 2547

ภคิน พญารัง. (2547). *ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ใน 4 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลการสอน จำแนกตาม เพศ ขนาดโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 346 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

ผลวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับเหมาะสมมาก
2. นักเรียนเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง ปานกลาง ต่ำ มีความคิดเห็นต่อสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
5. นักเรียนที่มีความประสงค์จะเรียนและไม่เรียน ในกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี มีความคิดเห็นต่อสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

STUDENTS' OPINIONS TOWARD CAREER AND TECHNOLOGY STRAND
OF SECONDARY SCHOOL IN KANCHANABURI

AN ABSTRACT
BY
PHAKIN PAYARANG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot University
May 2004

Phakin Payarang. (2004). *Students' Opinions Toward Career And Technology Strand of Secondary School in Kanchanaburi*. Master thesis, M.Ed. (Business Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Mr. Sittakorn Choosup, Assist. Prof. Pachongsak Moudsong.

The purpose of this research was to investigate students' opinions toward career and technology substance on 4 aspects : teachers, teaching methods, teaching materials, measurement and evaluation and to compare of those opinions classified by gender, school size, accumulative grade point average (GPA) and learning purpose, if it was selected strand.

The samples consisted of 346 students (Matthayomsuksa 4) in second semester of 2003 academic year. Questionnaire was constructed and used as a tool to collect data. The percentage, mean, standard deviation, t-test and the one-way analysis of variance were used to analyze statistics and using Scheffé method for multiple comparison.

The results were found that :

1. Students' opinions toward career and technology strand in overall and each aspect were appropriated in high level.
2. There was no statistical significant difference in overall and each aspect for the opinions of students with difference gender.
3. There was statistical significant difference at .05 in overall and each aspect level for the opinions of students in different schools size.
4. There was no statistical significant difference in overall and each aspect for the opinions of students who had different learning achievement.
5. There was statistical significant difference at .05 level in overall and each aspect for the opinions of students who would like to and would not like to study this strand.

ขอกราบขอพระคุณผู้สนับสนุนทุนการศึกษา

ราชกรีฑาสโมสร	จำนวน 24,000 บาท
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	จำนวน 5,000 บาท
คณะสังคมศาสตร์ (โดย คุณสมศักดิ์ - คุณอังคณา จิระศักดิ์อานนท์)	
รองศาสตราจารย์ สุวคนธ์ จงตระกูล	จำนวน 1,000 บาท

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
ของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี

ของ
นายภคิน พญารัง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นราภรณ์ หะวานนท์)
วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(อาจารย์ สนิทฐากร ชูทรัพย์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผจงศักดิ์ หมวดสง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลี้มไทย)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ภักฎร สกลรักษ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์และลุล่วงด้วยดี เนื่องจากความกรุณาของท่านอาจารย์สิมูฐากร ชูทรัพย์ ที่เปิดโอกาสและรับเป็นประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รวมทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผจงศักดิ์ หมวดสง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการวิจัยอย่างดียิ่งนับตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการจนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลี้มไทย, รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตน์, รองศาสตราจารย์ ดร. สุภาพรณ สิริแพทย์พิสุทธิ, และอาจารย์ ภัคกร สกลรักษ์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลี้มไทย และอาจารย์ ภัคกร สกลรักษ์ ที่กรุณาเป็นกรรมการในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย อีกทั้งให้ความเมตตาเสมอมา ซึ่งผู้วิจัยจะนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดตามกำลังความสามารถที่มี

ขอกราบขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการ และคณาจารย์ของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และขอขอบคุณนักเรียนทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการศึกษาในครั้งนี้เป็นอย่างดี

และที่ขาดเสียมิได้ ขอขอบคุณอาจารย์ดุษฎี วัฒนคามินทร์ และอาจารย์ภูวนารถ แก้วมณีรัตน์ ผู้ซึ่งชี้แนวทางแห่งแสงสว่าง และให้กำลังใจเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่ได้จากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา และบูรพคณาจารย์ทั้งหลายที่ได้สั่งสอน และปลูกฝังคุณความดี ตลอดจนสร้างรากฐานการศึกษาให้กับผู้วิจัยมาโดยตลอด ส่งผลให้การทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

ภคิน พญารัง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
สมมุติฐานในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น.....	8
ความหมายของความคิดเห็น.....	8
องค์ประกอบของความคิดเห็น.....	11
การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี	14
โครงสร้างหลักสูตรมัธยมศึกษา	14
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	15
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี.....	15
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
งานวิจัยต่างประเทศ.....	21
งานวิจัยในประเทศ.....	22
3 วิธีดำเนินการวิจัย	29
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	29
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
วิธีสร้างเครื่องมือ.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ) การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	32
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
สถิติพื้นฐาน.....	33
สถิติที่ใช้ในการหาคุนภาพเครื่องมือ.....	34
สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน.....	35
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	53
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย.....	53
สรุปผลการวิจัย	54
อภิปรายผล.....	55
ข้อเสนอแนะ	59
ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้	59
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	59
บรรณานุกรม.....	60
ภาคผนวก.....	67
ประวัติย่อผู้วิจัย	76

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระดับช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6)	15
2 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี ปีการศึกษา 2546	20
3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดโรงเรียน	30
4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เพศ ขนาดโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสาระ การเรียนรู้เพิ่มเติม.....	37
5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน.....	38
6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ด้านครูผู้สอน เป็นรายชื่อ	39
7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ด้านวิธีการสอน เป็นรายชื่อ	40
8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ด้านสื่อการเรียนการสอน เป็น รายชื่อ	41
9 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ด้านการวัดและประเมินผลการ สอน เป็นรายชื่อ.....	42
10 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน จำแนกตามตัวแปร เพศ ขนาด โรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความประสงค์ในการเรียนหากเปิด เป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม.....	43
11 ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ เทคโนโลยีของนักเรียน จำแนกตามเพศ	44
12 ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ เทคโนโลยีของนักเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	45

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ด้านครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	46
14 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ด้านวิธีการสอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	47
15 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ด้านสื่อการเรียนการสอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	48
16 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ด้านการวัดและประเมินผลการสอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	46
17 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	50
18 ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	51
19 ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน จำแนกตามความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม.....	52

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2 การเกิดความคิดเห็น	10

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนา

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (2529-2534) การศึกษาด้านอาชีพ เข้ามามีบทบาทต่อการพัฒนาประเทศอย่างเห็นได้ชัด ความต้องการกำลังคน ทางด้านช่างฝีมือ ช่างเทคนิค และวิศวกรได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งบางสาขาผลิตได้ไม่เพียงพอกับความต้องการ ต่อเนื่องถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (2535-2539) ภาวะการขาดแคลนก็ยังคงอยู่ ซึ่งเน้นการพัฒนาทางด้านบุคคลเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติโดยให้มีอาชีพและสามารถประกอบอาชีพนั้นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งเน้นให้การกระจายผลการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคและกลุ่มเป้าหมายที่ด้อยโอกาสอย่างทั่วถึง รัฐบาลได้เร่งรัดนโยบายในการเตรียมกำลังคนให้สอดคล้อง และสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งมีสถานประกอบการและโรงงานต้องการบุคลากรช่างฝีมือ ประเภทต่างๆ อีกเป็นจำนวนมากโดยเน้นให้มีการร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ ในการผลิตกำลังคนประเภทช่างฝีมือให้หลากหลายสาขาอาชีพให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงาน อาชีพและเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสมคุ้มค่าและมีคุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ มีนิสัยรักการทำงาน เห็นคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่องาน ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน ได้แก่ ความขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด และอดทน อันจะนำไปสู่การให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองและพึ่งตนเองได้ตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ร่วมมือและแข่งขันในระดับสากลในบริบทของสังคมไทย (กรมวิชาการ, 2545 : 3)

กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งฯ ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนนาร่องและโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 ในชั้น ป.1 ป.4

ม.1 และ ม.4 ซึ่งจะใช้ครบทุกชั้นในปีการศึกษา 2547 และจะใช้ในโรงเรียนทั่วประเทศที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในปีการศึกษา 2546 ในลักษณะเดียวกับโรงเรียนนาร่อง คือ ในชั้นป.1 ป.4 ม.1 และ ม.4 จนครบทุกชั้นในปีการศึกษา 2548 เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีลักษณะเป็นกรอบและแนวทางในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรโดยได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นทั้ง 8 สาระการเรียนรู้ สำหรับให้สถานศึกษาได้จัดทำสาระของหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับแนวทางของหลักสูตร (กรมวิชาการ. 2545 : คำนำ)

การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการศึกษาใหม่ พุทธศักราช 2544 โดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีนั้น ได้เปลี่ยนแปลงจากเดิม คือจากกลุ่มวิชาเลือกเสรี เช่น คอมพิวเตอร์ เกษตร อุตสาหกรรม คหกรรม และธุรกิจ มาเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และจัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐาน (หรืออยู่ในหมวดวิชาบังคับ) ซึ่งสถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนได้เรียนตามโครงสร้างหลักสูตรทุกสาระวิชา กรณีที่ทางโรงเรียนเปิดสอนเพิ่มนอกเหนือจากหลักสูตร สามารถเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม กลุ่มวิชาเลือกเสรีตามหลักสูตรเดิมที่ได้กล่าวมาจะต้องมีการจัดเนื้อหาสาระของหลักสูตรให้ได้ตามมาตรฐานที่หลักสูตรกำหนดไว้ ซึ่งอาจจะต้องบูรณาการเข้าด้วยกัน โดยหลักสูตรใหม่กำหนดให้สถานศึกษาพัฒนาสาระของหลักสูตรขึ้นเอง โดยครู-อาจารย์ ผู้สอน ซึ่งเกิดปัญหาในการพัฒนาสาระของหลักสูตรคือ ความไม่เข้าใจไม่ชัดเจนของหลักสูตรใหม่ การจัดกระบวนการเรียนการสอน การจัดระบบการเรียน ซึ่งแต่ละโรงเรียนจะมีการจัดระบบการเรียนแตกต่างกันที่สำคัญคือ ส่งผลกระทบต่อผู้เรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ด้านครูผู้สอน วิธีการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการสอน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนทั้ง 4 ด้าน โดยจำแนกตาม เพศ ขนาดโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

ความสำคัญของการวิจัย

1. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่สถานศึกษา เพื่อการปรับปรุงหลักสูตรในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
2. เป็นแนวทางสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน ระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
3. เป็นข้อมูลซึ่งสถานศึกษาที่จะได้นำไปใช้ในการบริหารจัดการ แก้ปัญหาตามความต้องการของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสมต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร หมายถึง นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี ปีการศึกษา 2546 จำนวน 3,393 คน(ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เดือนพฤศจิกายน 2546)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี ปีการศึกษา 2546 จำนวน 346 คน ประมาณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ($\alpha=0.05$) เทียบจากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ยามาเน่ (สมบุรณ์ ชิตพงษ์. 2523 : 190 ; อ้างอิงจาก Yamane. 1967 : 919) และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเลือกตามความสะดวก (Convenience Sampling) (ชิตชนก เริงเซาว์. 2539 : 223)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 ขนาดโรงเรียน แบ่งเป็น

1.2.1 ขนาดใหญ่

1.2.2 ขนาดกลาง

1.2.3 ขนาดเล็ก

- 1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น
 - 1.3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00-4.00
 - 1.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99
 - 1.3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00
- 1.4 ความประสพความสำเร็จในการเรียนหากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม
 - 1.4.1 เลือกเรียน
 - 1.4.2 เลือกไม่เรียน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี จำแนกออกเป็น 4 ด้านคือ

- 2.1 ด้านครูผู้สอน
- 2.2 ด้านวิธีการสอน
- 2.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน
- 2.4 ด้านการวัดและประเมินผลการสอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงาน อาชีพและเทคโนโลยี ให้มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้อง ประกอบด้วย สาระการดำรงชีวิตและครอบครัว, สาระการอาชีพ, สาระการออกแบบและเทคโนโลยี, สาระเทคโนโลยีสารสนเทศ, และสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

2. ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี หมายถึง การแสดงออกด้านความเข้าใจและความรู้สึก เกิดจากการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี ปีการศึกษา 2546 ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

2.1 ด้านครูผู้สอน หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดกาญจนบุรี โดยมุ่งศึกษาถึงพฤติกรรมการสอน ความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความสัมพันธ์กับผู้เรียนตลอดจนบุคลิกภาพของครูผู้สอน

2.2 ด้านวิธีการสอน หมายถึง วิธีการจัดกระบวนการหรือวิธีการที่ใช้เพื่อมุ่งพัฒนา

ผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถในการแก้ปัญหาและสนองความต้องการของมนุษย์ โดยนำความรู้ ภูมิปัญญา จินตนาการ และความคิดอย่างมีระบบในการออกแบบสร้างสรรค์สิ่งของใช้อย่างสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคมและสิ่งแวดล้อม มองเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพอย่างสุจริตและมีคุณธรรม

2.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี และสื่อต่างๆที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพและทันสมัยสอดคล้องกับหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้วัสดุอุปกรณ์สมัยใหม่ และสามารถนำไปใช้ในการทำงานได้อย่างถูกต้อง

2.4 ด้านการวัดและประเมินผลการสอน หมายถึง กระบวนการในการใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อตรวจสอบและชี้วัดระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยใช้เกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน เหมาะสม ชัดเจน และยุติธรรม ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้

3. ขนาดโรงเรียน หมายถึง การจำแนกโรงเรียนตามจำนวนของนักเรียน จำแนกเป็น 3 ขนาด ดังนี้

3.1 โรงเรียนขนาดเล็ก คือ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน น้อยกว่า 500 คน

3.2 โรงเรียนขนาดกลาง คือ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 500-1,000 คน

3.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ คือ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน มากกว่า 1,000 คน

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับผลการเรียนของนักเรียนซึ่งวัดมาจากการเรียนเฉลี่ยสะสมจนถึง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ตามเกณฑ์ 3 ระดับดังนี้

4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00-4.00 หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00-4.00

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 2.00-2.99

4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00

5. ความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม หมายถึง ความต้องการของผู้เรียนต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี หากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม และสามารถเลือกที่จะเรียนได้ จำแนกเป็น 2 ทางเลือก ดังนี้

5.1 เลือกเรียน คือ นักเรียนผู้มีความประสงค์เลือกที่จะเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

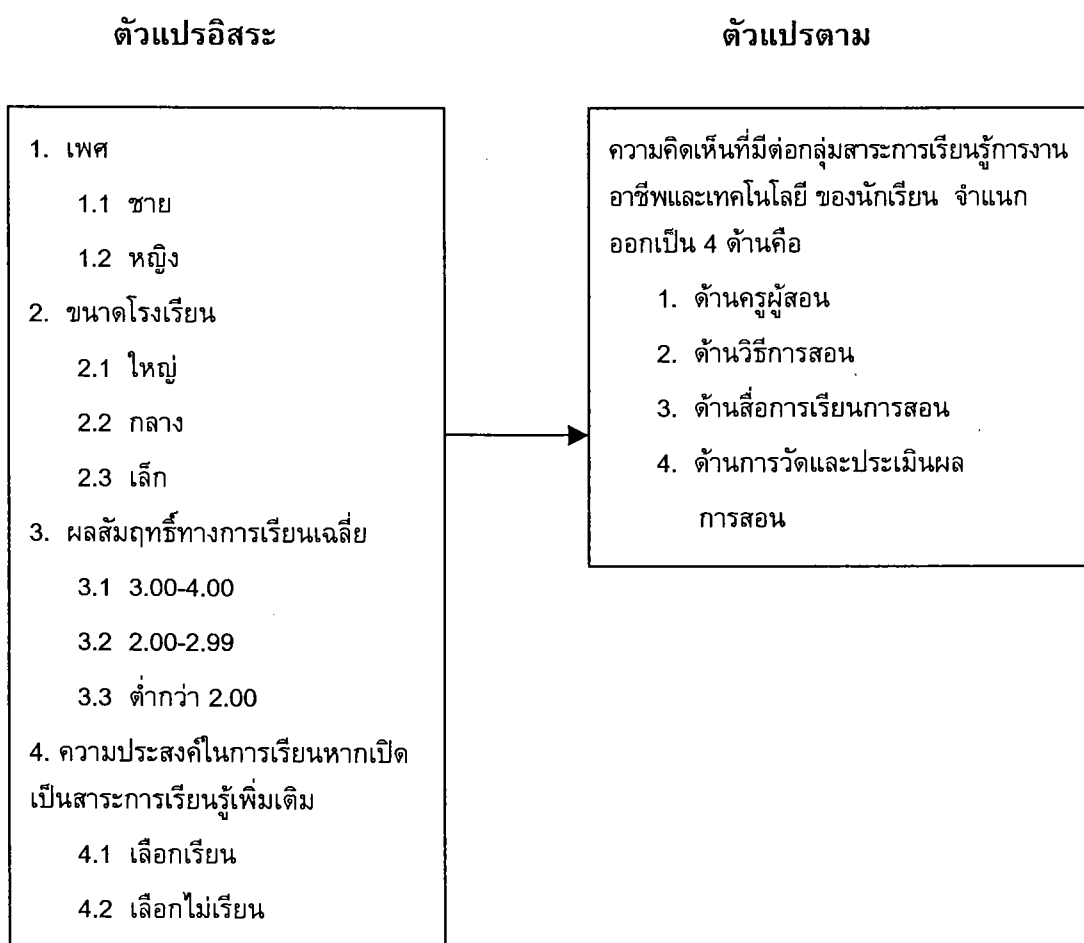
5.2 เลือกไม่เรียน คือ นักเรียนผู้มีความประสงค์เลือกที่จะไม่เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

6. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาญจนบุรี ปีการศึกษา 2546

7. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดกาญจนบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของ นักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยได้เสนอกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีความประสงค์ในการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยขอเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น
 - 1.1 ความหมายของความคิดเห็น
 - 1.2 องค์ประกอบของความคิดเห็น
 - 1.3 การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
 - 2.1 โครงสร้างหลักสูตรมัธยมศึกษา
 - 2.2 ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
 - 2.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี
3. โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็น เป็นการรวบรวมความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ และความจริง ซึ่งได้แก่ ความรู้ต่างๆ รวมทั้งความรู้สึกซึ่งเราเรียกว่าการประเมินค่าทั้งในทางบวกและลบ นักวิชาการให้ความหมายของความคิดเห็น ไว้ดังนี้

พจนานุกรมเวบส์เตอร์ โดยกูเรลนิก (Guralnik. 1976. *Webster's New World Dictionary of The American Language*. p. 346) ได้ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นสรุปได้ ดังนี้

1. ความเชื่อที่ไม่สามารถยืนยันได้อย่างแน่นอนว่าเป็นความรู้สึกที่แท้จริง แต่ก็ดูเหมือนว่าจะเป็นสิ่งที่ถูกต้องและมีเหตุผล หรือเป็นความน่าจะเป็นของความคิดเห็นเฉพาะบุคคลในการตัดสินใจ

2. การประเมินผล หรือความรู้สึก หรือการประมาณค่าเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือคุณค่าของบุคคลหรือสิ่งต่างๆ

3. รูปแบบการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาสาระ ซึ่งการให้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นสิ่งที่ต้องการ

4. หลักเกณฑ์ในการใช้ถ้อยคำโดยมีการตัดสินใจ หรือพิจารณาตัดสินสิ่งต่างๆ โดยมีหลักเกณฑ์สนับสนุนในแต่ละรายการ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2527 : 174) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกโดยการพูดหรือเขียนเกี่ยวกับเจตคติ ความเชื่อ หรือค่านิยมของบุคคล ความคิดเห็นไม่เหมือนเจตคติตรงที่ไม่จำเป็นที่จะต้องแสดงความรู้สึก อารมณ์ หรือแม้กระทั่งการแสดงพฤติกรรมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเพียงคำพูดพร้อมเหตุผลที่บุคคลคิดขึ้นมา และถ้ามีคนไม่เห็นด้วย บุคคลนั้นก็อาจจะเปลี่ยนคำพูดดังกล่าวได้ เช่น บุคคลหนึ่งมีความคิดเห็นว่าเป็นเมืองไทยควรปกครองด้วยระบบสังคมนิยม แต่เมื่อมีผู้คัดค้านความคิดนั้นโดยการยกเหตุผลมาคัดค้านมากมาย ในที่สุดบุคคลนั้นอาจเปลี่ยนความคิดเห็นนั้นได้

บุญมี เลากุลสานต์ (2531 : 6) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นท่าทีความรู้สึกที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ซึ่งมีทั้งในลักษณะส่งเสริม คิดเห็น สนใจ พอใจ นิยมชมชอบ สนับสนุน และปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจและในลักษณะต่อต้าน คือ ขัดแย้ง เบื่อหน่าย ไม่สนใจ ไม่รวมมือ หรือไม่ปฏิบัติตาม

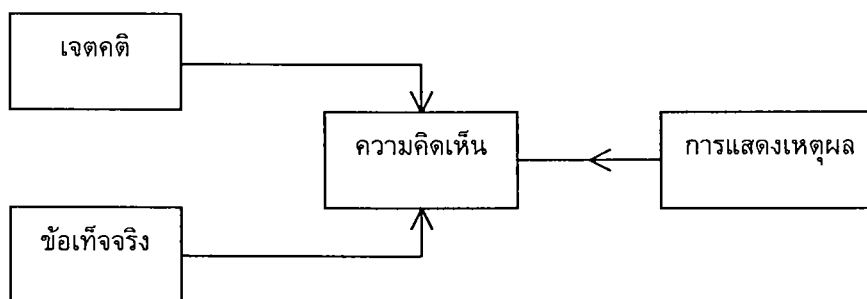
ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2525 : 13) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านเจตคติอย่างหนึ่ง แต่การลงความคิดเห็นนั้น มักมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่าง ต่อสถานการณ์ภายนอก

โยธิน ศันสนยุทธ์ และจุมพล พูลภทธีวัน (2524 : 46) ได้กล่าวถึงความเห็นไว้ว่า นักจิตวิทยาสังคม นิยามความเห็นว่าเป็นการแสดงออกทางภาษา (Verbal Expression) เกี่ยวกับทัศนคติ ความเชื่อ หรือค่านิยม ความเห็นไม่ใช่สิ่งเดียวกับทัศนคติ เพราะในตัวของมันเองไม่จำเป็นต้องประกอบด้วยองค์ประกอบทางอารมณ์ หรือทางพฤติกรรม

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2533 : 80) กล่าวว่า ความคิดเห็นยากที่จะแยกออกจากเจตคติได้โดยเด็ดขาด เพราะทั้งความคิดเห็นและเจตคติมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ลักษณะของความคิดเห็นนั้นจะไม่ลึกซึ้งเหมือนกับเจตคติ

อนันต์ ชันทราย (2535 : 5) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้านการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิมเกี่ยวกับความต้องการประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ ตลอดจนจนสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นหลักในการแสดงความคิดเห็นเพื่อขอรับการสนับสนุน

สงวน สุทธิเลิศอรุณ, จำรัส ดั่งสุวรรณ, และจิตติพงษ์ ธรรมานุสรณ์ (2522 : 92-93) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นอยู่มาก ความคิดเห็น คือ การแสดงออกซึ่งวิจาร์ณญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะความคิดเห็นมีความหมายที่แคบกว่าเจตคติ เพราะความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนตามข้อเท็จจริง (Fact) และเจตคติ (Attitude) ของบุคคล ในขณะที่เจตคติแสดงความรู้สึกทั่วๆ ไปเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคิดเห็นจะเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

ภาพประกอบ 2 การเกิดความคิดเห็น

จากภาพ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นเกิดจากการแปลข้อเท็จจริง หรือสิ่งที่ได้พบเห็น มาแต่ลักษณะการแปลข้อเท็จจริงนั้นๆ ย่อมเป็นไปตามเจตคติของบุคคล และเมื่อคนนั้น ถูกถามว่า ทำไมจึงมีความคิดเห็นอย่างนั้น เขาจะพยายามให้เหตุผลไปตามที่เขาคิด

ลาวัวญ์ จักรานูวัฒน์ (2540 : 9) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น ความเชื่อหรือ การลงความเห็นที่ไม่ได้เป็นความรู้สึกอันแท้จริง แต่ในบางครั้งความคิดเห็นในบางสิ่งบางอย่าง อาจเป็นจริงได้ การศึกษาความคิดเห็น เป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคน ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อ และความรู้สึกต่างๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น ความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงาน การกำหนดนโยบาย แผนงานโครงการต่างๆ หรือการเปลี่ยนแปลงระบบการดำเนินงานรวมทั้งการฝึกหัดการทำงานด้วย เพราะจะทำให้แนวทางการดำเนินงานต่างๆ บรรลุตามวัตถุประสงค์ด้วยความเรียบร้อย และเป็นไปตามความพอใจของผู้ร่วมงาน

อุทัย หิรัญโต (2519 : 80-81) ได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์เรามีความคิดเห็นมากมายหลายอย่าง และแตกต่างกันและความคิดเห็นของคนก็มีหลายระดับ คืออย่างผิวเผินก็มี อย่างลึกซึ้งก็มี สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคตินั้น เป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้ง และติดอยู่เป็นเวลานานเป็นความคิดทั่วๆ ไปไม่เฉพาะอย่าง ซึ่งมีประจำตัวของทุกคน ความคิดเห็นที่ไม่ลึกซึ้งและเป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่าง และมีอยู่เป็นเวลาอันสั้น เรียกว่า Opinion ซึ่งเป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่งที่ไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ มีความรู้สึกแห่งอารมณ์น้อย และเกิดขึ้นได้ง่าย แต่ก็สลายตัวเร็ว

กู๊ด และโบรफी (Good and Brophy. 1973 : 338) ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ ความคิด หรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

โคลลาสะ (Kolasa. 1973 : 886) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า หมายถึง การแสดงออกของแต่ละบุคคล ในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินผล (Evaluation) สิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสถานการณ์ สิ่งแวดล้อมต่างๆ หรือความคิดเห็นเป็นการตอบสนองสิ่งเร้าที่ต้องถูกจำกัด แต่เป็นสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลมาจากความโน้มเอียง

โคเลซนิค (Kolesnik. 1970 : 296) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแปลความหมายหรือการลงความเห็นที่เกิดขึ้นจากข้อเท็จจริง ซึ่งแต่ละบุคคลคิดว่าถูกต้อง แต่คนอื่นๆ อาจจะไม่เห็นด้วยก็ได้

เทอร์สโตน (Thurstone. 1977 : 285) กล่าวว่า ทักษะคิดเป็นการแสดงออกทางด้านผลรวมของความโน้มเอียงและความรู้สึก ความมีอคติ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นอยู่ในใจมาก่อนความคิด ความกลัว การบังคับขู่เข็ญและการลงความเห็นของมนุษย์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ส่วนความคิดก็คือทักษะคิด แต่เป็นการแสดงทักษะคิดที่แสดงออกมาเป็นคำพูด นอกจากนั้นความคิดเห็นยังเป็นสัญลักษณ์ทางทักษะคิดด้วย

จากเอกสารที่ยกมาข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกที่จะพิจารณาสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ สังเคราะห์ จากประสบการณ์ การเรียนรู้ และสิ่งแวดล้อมต่างๆ ทำให้กำหนดออกมาเป็นพฤติกรรมหรือปฏิกิริยาได้แก่ การพูด การเขียน การกระทำ ซึ่งเป็นไปได้ทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยก็ได้

องค์ประกอบของความคิดเห็น

องค์ประกอบของความคิดเห็น ไทแอนดิส (ทัศนีย์ ตรีธาร. 2544 : 14 ; อ้างอิงจาก Triandis. 1971 : 2-3) อธิบายว่า องค์ประกอบของความคิดเห็นมี 3 ประการ ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ ความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคลหรือสภาวะการณ์ใดๆ ความรู้ ความคิด ดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดทิศทางของความเห็นบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และการติดต่อกับสิ่งเร้าครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวก

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก ได้แก่ อารมณ์ หรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะกำหนดทิศทางความเห็น คือ ถ้ามีความรู้สึกดี บุคคลก็จะมีความเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้ามีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งนั้น บุคคลก็จะมีความเห็นในทางลบ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมรวมของบุคคลที่แสดงออก ต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงความคิดเห็นของบุคคล คือ ถ้าแสดงออกอย่างชัดเจน แสดงว่ามีความเห็นเป็นบวกเป็นลบแน่นอน

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2534 : 4) ได้ให้คำจำกัดความของสาเหตุ ของการเกิดความคิดเห็นว่า ความคิดเห็นเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เกิดขึ้นได้ตามเงื่อนไข 4 ประการ คือ

1. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูน และบูรณาการของการตอบสนองแนวความคิดต่าง ๆ เช่น ความคิดเห็นจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอนอื่นๆ
2. ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคลซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป นอกจากประสบการณ์ของคนจะสะสมขึ้นเรื่อย ๆ แล้ว ยังทำให้มีรูปแบบเป็นของตัวเอง ดังนั้นความคิดบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะแต่ละบุคคลแล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของคนนั้นๆ
3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดความคิดเห็นของคนบางคน ได้มาจากการเลียนแบบความคิดเห็นของคนอื่นที่ตนเองเกิดความพอใจ หรือเกิดความชอบ เช่น พ่อแม่ ครู พี่น้อง ดารา นักการเมือง และคนอื่นๆ
4. อิทธิพลต่อกลุ่มสังคม คนยอมรับความคิดเห็นตามกลุ่มสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น ความคิดเห็นต่อกลุ่มศาสนา สถาบันต่างๆ

อาจกล่าวโดยสรุปถึงองค์ประกอบของการเกิดความคิดเห็น ดังนี้

องค์ประกอบของการเกิดความคิดเห็น สามารถเกิดขึ้นจากองค์ประกอบในหลายๆ ด้านรวมกัน และขึ้นอยู่กับสภาวะที่แสดงความคิดเห็นขณะนั้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประการดังนี้

1. องค์ประกอบภายใน ได้แก่ พันธุกรรม, อารมณ์หรือความรู้สึก, ความรู้, ตัณหา เป็นต้น
 2. องค์ประกอบภายนอก ได้แก่ ประสบการณ์ส่วนตัว, อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น พ่อแม่, เพื่อน, ภูมิอากาศ, กฎเกณฑ์ทางสังคม, ศีลธรรมจรรยา, ค่านิยมในสังคม เป็นต้น
- องค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้ ส่งผลให้บุคคลแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยชุดของข้อความที่ต้องการให้กลุ่มตัวอย่างตอบ โดยกาเครื่องหมายหรือเขียนตอบ (บุญชม ศรีสะอาด. 2532 : 66-68) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ ชั้นแรกของการสร้างแบบสอบถามก็คือ ทำการวิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการในการวิจัย โดยวิเคราะห์จากจุดประสงค์ในการวิจัย กำหนดโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถาม
2. กำหนดรูปแบบของคำถาม ทำการศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากตำราต่างๆ ศึกษาแบบสอบถามของคนอื่นๆ ที่วิจัยในเรื่องคล้ายกัน แล้วกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม

3. เขียนแบบสอบถามฉบับร่าง ลงมือเขียนแบบสอบถามฉบับร่าง ตามโครงสร้างเนื้อหา
ของแบบสอบถามในขั้นที่ 1 และตามหลักในการสร้างและรูปแบบที่กำหนดไว้ในขั้นที่ 2

4. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านที่จะศึกษาและด้าน
วัดผลพิจารณาความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของข้อคำถามแต่ละข้อ นำเอาข้อวิจารณ์เหล่านั้นมา
พิจารณาแก้ไขให้เหมาะสม

5. ทดลองใช้และปรับปรุง นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ที่ลักษณะคล้าย กลุ่มตัว
ตัวอย่างประมาณ 5-10 คน เพื่อพิจารณาความแจ่มชัดของข้อคำถามต่างๆ อาจพิจารณาเกี่ยวกับ
เวลาในการตอบด้วย หลังจากตอบเสร็จ ทำการสัมภาษณ์ผู้ตอบเกี่ยวกับความเข้าใจในข้อความ
ต่างๆ ปัญหาที่พบขณะตอบ รวมทั้งให้วิจารณ์แบบสอบถามนั้นด้วย แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมา
พิจารณาปรับปรุงแบบสอบถาม นำไปทดลองกับกลุ่มที่คล้ายกลุ่มตัวอย่าง ประมาณ 50-100 คน
กรณีที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) นำผลมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก แล้ว
คัดเลือกเอาเฉพาะข้อที่มีอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ แล้วจึงนำมาหาค่าความเชื่อมั่นต่อไป ดังนั้น
ถ้าแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จะต้องสร้างคำถามที่จะนำไปทดลอง
ใช้ให้เกินจากที่ต้องการจริงประมาณ 25 %

6. พิมพ์แบบสอบถามจริง ทำการพิมพ์แบบสอบถามฉบับที่จะใช้จริงหลังจากปรับปรุง
ในขั้นที่ 5 แล้ว ในการพิมพ์ฉบับจริงจะต้องคำนึงถึงความแจ่มชัดในการอธิบายจุดประสงค์ และ
วิธีตอบและพิจารณาความถูกต้องในเนื้อหาสาระและการพิมพ์ จัดรูปแบบการพิมพ์ให้สวยงาม

เพื่อให้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีคุณภาพสูง ควรยึดหลักในการสร้างแบบสอบถามในการ
สร้างดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการถามอะไรบ้าง
2. สร้างคำถามให้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และให้ครอบคลุม
3. เรียงข้อคำถามตามลำดับให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ตรงหัวข้อที่ได้วางโครงสร้างไว้
4. ไม่ควรให้ผู้ตอบ ตอบมากเกินไป เพราะจะทำให้เบื่อหน่ายไม่ให้ความร่วมมือ หรือ
ตอบโดยไม่ตั้งใจ
5. ให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความลำบากน้อยที่สุดในการตอบ ดังนั้นถ้าเป็นไปได้
ควรใช้ข้อคำถามแบบปลายปิด ผู้ตอบแบบสอบถามเพียงแต่กาในแบบสอบถาม
6. สร้างข้อคำถามให้มีลักษณะที่ดี กล่าวคือ มีลักษณะดังนี้
 - 6.1 ใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่กำกวม ไม่มีความซับซ้อน
 - 6.2 ใช้ข้อความที่สั้น กระชับ ไม่มีส่วนฟุ่มเฟือย
 - 6.3 เป็นข้อคำถามที่เหมาะสมกับคำตอบ โดยคำนึงถึงสติปัญญา ระดับการศึกษา
ความสนใจ ของผู้ตอบ
 - 6.4 แต่ละข้อควรถามเพียงปัญหาเดียว

- 6.5 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะตอบได้หลายทาง
 - 6.6 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเบือนหน้าย ไม่รู้เรื่อง หรือไม่สามารถตอบได้
 - 6.7 หลีกเลี่ยงคำที่ผู้ตอบตีความแตกต่างกันเช่น บ่อยๆ, เสมอๆ, รวย, โง่, ฉลาด
 - 6.8 ไม่ใช่คำถามที่เป็นการนำผู้ตอบให้ตอบตามแนวหนึ่งแนวใด
 - 6.9 ไม่เป็นคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเกิดความลำบากใจ หรืออึดอัดใจที่จะตอบ
 - 6.10 ไม่ถามในเรื่องที่เป็นความลับ
 - 6.11 คำตอบที่ให้เลือกในข้อคำถามควรมีให้ครอบคลุม กลุ่มตัวอย่างทุกคน
- สามารถเลือกตอบได้ตรงกับความเป็นจริงตามความคิดเห็นของเขา บางครั้งอาจมีตอนให้เติม

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

โครงสร้างหลักสูตรมัธยมศึกษา

การจัดโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแต่ละช่วงชั้นจะประกอบด้วย สาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งในส่วนของสาระการเรียนรู้จะประกอบด้วย สาระการเรียนรู้พื้นฐานและสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมในแต่ละช่วงชั้น สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สาระการเรียนรู้พื้นฐาน ส่วนสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมนั้นสถานศึกษาสามารถจัดได้ตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) เป็นต้นไป

สาระการเรียนรู้พื้นฐานที่จะต้องจัดให้แก่ผู้เรียนทุกชั้นจะประกอบด้วย 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษา และพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

สำหรับสาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีที่นำมาจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานสำหรับแต่ละช่วงชั้น สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ครบตามสาระและมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่กำหนด ส่วนสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมนั้น สถานศึกษาสามารถกำหนดขึ้นได้เองตามความต้องการของผู้เรียน ท้องถิ่นหรือชุมชน โดยกำหนดตามมาตรฐานการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมอื่นๆ ขึ้นเอง (กรมวิชาการ. 2545 : 41)

โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระดับ ช่วงชั้นที่ 4 กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการกำหนดโครงสร้างหลักสูตรให้กับสถานศึกษาดังนี้

ตาราง 1 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม	ช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาปีที่ 4-6)
1. ภาษาไทย	●
2. คณิตศาสตร์	●
3. วิทยาศาสตร์	●
4. สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	●
5. สุขศึกษาและพลศึกษา	■
6. ศิลปะ	■
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี	■
8. ภาษาต่างประเทศ	■
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	▲
เวลาเรียน	ไม่น้อยกว่าปีละ 1,200 ชั่วโมง

หมายเหตุ

● สาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักเพื่อสร้างพื้นฐานการคิด การเรียนรู้ และการแก้ปัญหา

■ สาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ และศักยภาพพื้นฐานในการคิด และการทำงาน

▲ กิจกรรมที่เสริมสร้างการเรียนรู้นอกจากสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และการพัฒนาตนตามศักยภาพ

ทั้งนี้ สถานศึกษาอาจจัดเวลาเรียนและกลุ่มสาระต่างๆ ได้ตามสภาพกลุ่มเป้าหมาย สำหรับการศึกษานอกระบบสามารถจัดเวลาเรียนและช่วงชั้นได้ตามระดับการศึกษา (กรมวิชาการ. 2544 : 8)

ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

กรมวิชาการ (2545 : 3) กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงาน อาชีพและเทคโนโลยี

มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้อง เหมาะสมคุ้มค่า และมีคุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ มีนิสัยรักการทำงาน เห็นคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่องาน ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน ได้แก่ ความขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด และอดทน อันจะนำไปสู่การให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเอง และพึ่งตนเองได้ ตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ร่วมมือและแข่งขันในระดับสากลในบริบทสังคมไทย

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มการเรียนรู้ อาชีพและเทคโนโลยี

สาระและขอบข่ายการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2545 : 6-7) สาระและขอบข่ายการเรียนรู้กลุ่มการเรียนรู้ อาชีพและเทคโนโลยี ประกอบด้วย

- สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว
- สาระที่ 2 การอาชีพ
- สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี
- สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ
- สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว เป็นสาระที่เกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวันทั้งในระดับครอบครัว ชุมชนและสังคม ที่ว่าด้วยงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ

งานบ้าน

เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยบ้านและชีวิตความเป็นอยู่ในบ้าน ผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ โดยเน้นการปลูกฝังลักษณะนิสัยการทำงาน ทักษะ กระบวนการทำงาน การแก้ปัญหาในการทำงาน มีความรับผิดชอบ สะอาด มีระเบียบ ประหยัด อดออม อนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

งานเกษตร

เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวัน ซึ่งประกอบด้วย การปลูกพืช และเลี้ยงสัตว์ตามกระบวนการผลิตและการจัดการผลผลิต มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการผลผลิต ปลูกฝังความรับผิดชอบ ขยัน อดทน การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

งานช่าง

เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานตามกระบวนการของงานช่างซึ่งประกอบด้วย การบำรุงรักษา การติดตั้ง/ประกอบ การซ่อมและการผลิต เพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน

งานประดิษฐ์

เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานด้านการประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ ที่เน้นคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นความประณีตสวยงามตามกระบวนการประดิษฐ์และเทคโนโลยี และเน้นการอนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยตามกฎหมาย ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสากล

งานธุรกิจ

เป็นงานที่เกี่ยวกับการจัดการด้านเศรษฐกิจของครอบครัว การเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด

สาระที่ 2 การอาชีพ เป็นสาระที่เกี่ยวข้องกับหลักการ คุณค่า ประโยชน์ของการประกอบอาชีพสุจริต ตลอดจนการเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ

สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี เป็นสาระที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถของมนุษย์ในการแก้ปัญหา และสนองความต้องการของมนุษย์อย่างสร้างสรรค์ โดยนำความรู้มาใช้กับกระบวนการเทคโนโลยีสร้าง และใช้สิ่งของ เครื่องใช้ วิธีการ และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต

สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นสาระที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร การค้นหาความรู้ การสืบค้น การใช้ข้อมูลและสารสนเทศ การแก้ปัญหาหรือสร้างงาน คุณค่าและผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศ

สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ เป็นสาระที่เกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตและครอบครัว และการอาชีพ

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

สาระที่ 1 : การดำรงชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน ง 1.1 : เข้าใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะ มีคุณธรรม มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ในการทำงานเพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัว ที่เกี่ยวข้องกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ

1. เข้าใจความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ หลักการ วิธีการ และขั้นตอน กระบวนการทำงาน การจัดการ และสามารถทำงาน ประเมิน ปรับปรุงและพัฒนา

2. เลือก ใช้ เก็บ ซ่อมแซม ดัดแปลง เก็บบำรุงรักษา เครื่องมือเครื่องใช้ในการทำงาน

3. สร้างแนวคิดใหม่ๆ ในการทำงาน

4. ทำงานด้วยความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด
อดออม มุ่งมั่น
5. ใช้พลังงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในการทำงานอย่าง
คุ้มค่า และถูกวิธี

มาตรฐาน ง 1.2 :

1. สามารถวิเคราะห์งาน วางแผนการดำเนินงาน ปฏิบัติงานตามแผน
ประเมิน และปรับปรุงการดำเนินงาน ปฏิบัติงานตามแผน ประเมิน ปรับปรุง และพัฒนาการ
ดำเนินงาน
2. สามารถทำงานในฐานะผู้นำ /สมาชิกกลุ่ม และใช้วิธีการที่หลากหลาย
ในการสร้างสัมพันธภาพ และความเข้มแข็งของกลุ่ม
3. สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ เลือกสรรและประยุกต์ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับ
การทำงานจากแหล่งความรู้ต่างๆ
4. สามารถวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหาสร้างทางเลือกที่หลากหลาย
5. การแก้ปัญหา ประเมินทางเลือกที่เหมาะสม และแก้ปัญหาอย่างสร้าง
สรรค์ ดัดสนใจเลือกแนวทางที่เหมาะสม และแก้ปัญหาตามแนวทางที่เลือก
6. มีความมุ่งมั่นทำงานจนสำเร็จ มีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำงาน ทำงาน
อย่างมีความสุข และมีทัศนัยในการทำงาน ด้วยความประณีต รอบคอบ ปลอดภัย และสะอาด

สาระที่ 2 : อาชีพ

มาตรฐาน ง 2.1 : เข้าใจ มีทักษะมีประสบการณ์ในงานอาชีพสุจริต มีคุณธรรม
มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพสุจริต

1. มีความรู้และทักษะ เจตคติที่ดี และประสบการณ์ในงานอาชีพสุจริต
ที่สนใจ และถนัด
2. สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีมาสร้างสรรคงานอาชีพที่สุจริต และ
การประกอบอาชีพ
3. นำเสนอแนวทางในการประกอบอาชีพของตน

สาระที่ 3 : การออกแบบและเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง 3.1 : เข้าใจธรรมชาติ และกระบวนการเทคโนโลยี ใช้ความรู้ ภูมิ
ปัญญา จินตนาการ และความคิดอย่างมีระบบ ในการออกแบบ สร้างสิ่งของเครื่องใช้ วิธีการ
เชิงกลยุทธ์ ตามกระบวนการเทคโนโลยี สามารถตัดสินใจ เลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์
ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม โลกของงานและอาชีพ

1. เข้าใจความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ ระดับและสาขาของเทคโนโลยี
2. เข้าใจกระบวนการของเทคโนโลยีในการพัฒนา และปรับปรุงเครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุ อุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ หรือวิธีการ เพื่อใช้ในการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น
3. ออกแบบและสร้างวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และผลิตภัณฑ์ หรือวิธีการ ทดสอบ ปรับปรุงแก้ไข ประเมินผล นำเสนอแนวคิด กระบวนการ และผลงานอย่างคุ้มค่า ถูกวิธี ปลอดภัย ยอมรับความคิดเห็น และผลงานของผู้อื่น
4. วิเคราะห์วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ผลิตภัณฑ์ หรือวิธีการที่ได้จากเทคโนโลยีทั้งระดับประเทศ และนานาชาติ เลือกและใช้โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าประสิทธิภาพ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม
5. นำเสนอแนวทางออกแบบ และเทคโนโลยีมาใช้ในงานอาชีพ

สาระที่ 4 : เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐานที่ 4.1 : เข้าใจ เห็นคุณค่า และใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานและอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณธรรม

1. เข้าใจหลักการ และวิธีการของเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. เข้าใจองค์ประกอบ และหลักการทำงานของคอมพิวเตอร์
3. เข้าใจระบบคอมพิวเตอร์ระบบสื่อสารข้อมูลและระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์
4. เข้าใจข้อกำหนดของคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง
5. จัดเก็บและบำรุงรักษาสารสนเทศให้ถูกต้อง เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ
6. เข้าใจหลักการ และวิธีการแก้ปัญหาด้วยกระบวนการทางเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
7. เข้าใจหลักการพัฒนาโครงการที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
8. ใช้ฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ให้เหมาะสมกับงาน
9. ติดต่อสื่อสาร ค้นหาข้อมูลและหาความรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์อย่างมีประสิทธิภาพ
10. ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศ เพื่อประกอบการตัดสินใจ
11. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนำเสนองานในรูปแบบที่เหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ของงาน
12. ใช้คอมพิวเตอร์สร้างงานอย่างมีจิตสำนึก และมีความรับผิดชอบ

สาระที่ 5 : เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

มาตรฐานที่ 5.1 : ใช้เทคโนโลยีในการทำงาน การผลิต การออกแบบ การแก้ปัญหา การสร้างงานการสร้างอาชีพสุจริต อย่างมีความเข้าใจ มีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และมีความคิดสร้างสรรค์

โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี มีโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2546 จำนวน 32 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 28,301 คน มีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 2 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี ปีการศึกษา 2546

ลำดับ	ขนาด	โรงเรียน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด (คน)	จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4(คน)
1	ใหญ่	กาญจนานุเคราะห์	2,885	368
2		วิสุทธรังษี	2,827	486
3		ท่ามะกาวิทยาคม	2,460	321
4		ท่าม่วงราษฎร์บำรุง	2,203	230
5		เทพมงคลรังษี	1,923	227
6		บ่อพลอยรัชดาภิเษก	1,109	98
7		เฉลิมพระเกียรติฯ กาญจนบุรี	1,078	120
		รวม	14,485	1,850
8	กลาง	ประชามงคล	955	142
9		ลาดหญ้าพิทยาคม	893	66
10		พระแท่นดงรังวิทยาการ	820	67
11		พนมทวนชนูปถัมภ์	812	84
12		เลาขวัญราษฎร์บำรุง	765	34
13		ไทรโยคมณีกาญจน์	754	92
14		หนองรีประชานิมิต	714	113
15		ศึกษาสงเคราะห์ พนมทวน	634	79
16		บ้านแก้ววิทยา	619	62
17		ไทรโยคน้อยวิทยา	582	65
18		ด่านมะขามเตี้ยวิทยาคม	554	53

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับ	ขนาด	โรงเรียน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด (คน)	จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4(คน)
19		สมเด็จพระปิยะมหาราชาบรมนียบเขต	543	67
20		ร่วมเกล้า กาญจนบุรี	518	75
		รวม	14,485	1,850
21	เล็ก	ศรีสวัสดิ์พิทยาคม	492	92
22		ห้วยกระเจาพิทยาคม	482	55
23		หนองปรือพิทยาคม	466	51
24		อุดมสิทธิศึกษา	448	57
25		ท่าเรือพิทยาคม	447	21
26		ทองผาภูมิวิทยา	434	71
27		พังดรุราษฎร์รังสรรค์	406	23
28		นิวิฐราษฎร์อุปถัมภ์	354	19
29		หนองขาวโกวิทพิทยา	351	29
31		พนมทวนพิทยาคม	314	84
32		ท่ามะกาบุญศิริวิทยา	117	7
		รวม	4,653	544
รวมทั้งสิ้น			28,301	3,393

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

เกลซ (สมคะเน คำจุน. 2528 : 29 ; อ้างอิงจาก Gayles. 1980 : 130) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาในวิทยาลัยวิชาการศึกษาจำนวน 625 คน ที่มีต่อการสอนของอาจารย์ในรายวิชาการศึกษาของทุกๆ ภาคเรียน รวม 8 ครั้ง ผลวิจัยพบว่า การสอนในรายวิชานี้มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งพบว่าเป็นผลมาจากการทำแผนการสอนที่มีรากฐานอันมั่นคง อันเนื่องมาจากความคิดเห็นของนักศึกษา ในการแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการสอนของอาจารย์ในครั้งก่อนๆ นั้นเอง

โรไมน์ (อุมาพร สกลรักษ์. 2540 : 30 ; อ้างอิงจาก Romine. 1974 : 139-143) ได้ศึกษาบรรยากาศที่เกี่ยวกับการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้ดีขึ้น โดยสำรวจความคิดเห็นจากอาจารย์คณะต่างๆ และนักศึกษามหาวิทยาลัยโคโลราโด สหรัฐอเมริกา พบว่า บรรยากาศที่จะ

ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพคือ 1. ด้านบุคลิกภาพของครู เป็นผู้กระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขัน มีความกระตือรือร้น ใส่ใจในวิชาที่ตนเองสอน 2. ด้านการจัดและเตรียมการสอน มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจในวิชาที่ตนเองสอน 3. ด้านการสอน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน มิใช่เป็นแต่เพียงผู้ฟัง 4. ด้านเนื้อหา ครูต้องพูดชัดเจน ใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนคิด 5. ด้านการประเมินผล การให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสริมแรงทางการเรียนต้องมีการทดสอบหรือรายงาน เมื่อประเมินผลแล้วต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบและให้รู้สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นด้วย

อีท และเพอร์ซี (สมคะเน คำจูน. 2528 : 29 ; อ้างอิงจาก Heath & Percy. 1982 : 25-27) ได้ศึกษานักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่ออาจารย์ผู้สอน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนไม่เต็มเวลา (Part-Time Students) และนักศึกษาที่เรียนเต็มเวลา (Full-Time Students) พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่ออาจารย์ผู้สอน สอดคล้องกันคือ ต้องการอาจารย์ที่มีความกระตือรือร้น มีความรู้ดี และต้องการเรียนเนื้อหาวิชาที่น่าสนใจมีประโยชน์อีกทั้งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาชีพได้อย่างดี

บาทิสต้า (เรณู สัจจะเวทะ. 2546 ; อ้างอิงจาก Batista. 1976 : 257) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมของครูที่ดีจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า พฤติกรรมของครูที่ดีประกอบด้วย การเป็นผู้ที่มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่ทันสมัย มีความรู้ความสามารถในการเขียนบทความและสิ่งพิมพ์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน มีวิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน มีความรู้ในวิธีประเมินจุดมุ่งหมายของวิชาอย่างเหมาะสม มีคุณธรรมในวิชาชีพ เป็นผู้ทำงานด้วยการให้บริการกับสถาบันและชุมชน ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนครู นิสิตนักศึกษา และสถาบัน

งานวิจัยในประเทศ

สุรชาติ พันธุ์ชาติ (2546 : บทคัดย่อ) ได้วิจัย ปัญหาการสอนของครู วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดเพชรบุรี พบว่า ปัญหาการสอนของครูโดยรวม มีปัญหาน้อย รายงานพบว่าด้านเนื้อหาสาระ ด้านกิจกรรม ด้านการวัดผลและประเมินผล มีปัญหาน้อย ส่วนด้านสื่อและอุปกรณ์ มีปัญหาปานกลาง ครูที่มีเพศและประสบการณ์สอนต่างกัน มีปัญหาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่ทำการสอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายงานพบว่า ด้านกิจกรรม ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาแตกต่างกับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นวพร ธันวัฒน์ (2536 : 93-98) ได้วิจัย ปัญหาเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นในคณะวิชาคหกรรม วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น แผนกวิชาอาหารและขนม แผนกวิชาตัดเสื้อสตรี แผนกวิชาเสริมสวย แผนกวิชาตัดเสื้อชาย แผนกวิชาช่างตัดผมชาย มีปัญหาทางเรียน โดยส่วนรวมทุกด้านแตกต่างกัน

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักศึกษาวิชาชีพลักษณ์สุตรระยะสั้น แผนกวิชาช่างตัดผมชายมีปัญหาการเรียนแตกต่างกันจากนักศึกษาวิชาชีพลักษณ์สุตรระยะสั้นแผนกวิชาตัดเสื้อสตรีและแผนกวิชาชีพลักษณ์สุตรระยะสั้น แผนกวิชาตัดเสื้อสตรี และแผนกวิชาช่างเสริมสวยสตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เสนีย์ สังข์ทอง (2536 : 90-121) ได้วิจัย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูอุตสาหกรรมผลวิจัยพบว่า นักเรียน ผู้สอนและผู้บริหาร มีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูอุตสาหกรรมทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อจัดลำดับความสำคัญ ทัศนะของนักเรียน ผู้สอน และผู้บริหารเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูอุตสาหกรรมศึกษาในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถจัดลำดับความสำคัญได้ดังนี้ ทัศนะด้านคุณธรรมของครูเป็นลำดับแรก ส่วนลำดับความสำคัญรองลงมาได้แก่ด้านการสอนของนักเรียน ผู้สอน และผู้บริหารในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการสอน นักเรียนกับผู้สอนและนักเรียนกับผู้บริหารมีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผู้สอนกับผู้บริหารมีทัศนะไม่แตกต่างกัน ด้านทักษะทางช่าง ทั้งนักเรียน ผู้สอน และผู้บริหาร มีทัศนะไม่แตกต่างกัน ด้านบุคลิกภาพ นักเรียนกับผู้สอน มีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนกับผู้บริหาร และผู้สอนกับผู้บริหารมีทัศนะไม่แตกต่างกัน ด้านมนุษยสัมพันธ์ นักเรียนกับผู้สอน และนักเรียนกับผู้บริหารมีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผู้สอนกับผู้บริหาร มีทัศนะไม่แตกต่างกัน ด้านคุณธรรมของครู นักเรียนกับผู้สอนและนักเรียนกับผู้บริหาร มีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผู้สอนกับผู้บริหารมีทัศนะไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบทัศนะของนักเรียน ผู้สอนและผู้บริหารมีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูอุตสาหกรรมศึกษาในภาพรวมทุกด้าน พบว่า นักเรียนกับผู้สอน และนักเรียนกับผู้บริหารมีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผู้สอนกับผู้บริหารมีทัศนะไม่แตกต่างกัน

มณี ช่างเผือก (2539 : 70-76) ได้วิจัย การจัดการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในหลักสูตรปริญญาตรี ตามทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา พบว่า อาจารย์และนักศึกษามีทัศนะว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในหลักสูตรปริญญาตรี ของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ โดยรวม 5 ด้าน มีความเหมาะสมมาก ยกเว้น ด้านการจัดการเกี่ยวกับสื่อ สถานที่ และอุปกรณ์การสอน อาจารย์และนักศึกษามีทัศนะว่ามีความเหมาะสมปานกลาง การทดสอบความแตกต่างของทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานทั่วไปในหลักสูตรปริญญาตรี ของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์โดยรวม 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่แตกต่างกันคือ ด้านวิธีการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน ส่วนด้านการจัดผู้สอนวิชาพื้นฐานทั่วไปและด้านการจัดการเกี่ยวกับสื่อ สถานที่ และอุปกรณ์การสอน อาจารย์และนักศึกษามีทัศนะไม่แตกต่างกัน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐาน

ทั่วไปของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรปรับปรุงหลายด้าน เช่นการจัดจำนวนนักศึกษาในแต่ละห้องเรียนให้เหมาะสมกับขนาดของห้องเรียน ควรเพิ่มและปรับปรุงสื่ออุปกรณ์การสอนให้มีจำนวนเพียงพอ สะดวกในการนำไปใช้ มีความทันสมัย ห้องเรียนควรอยู่ในบริเวณที่ไม่มีเสียงรบกวนและมีความสะอาด ภายในห้องเรียนควรมีความพร้อม เช่น จำนวนโต๊ะ เก้าอี้ จอฉายสไลด์และอุปกรณ์การสอนให้มีความพร้อมที่จะใช้ได้สะดวกสำหรับ ด้านการวัดและการประเมินผล ควรปรับปรุงระบบการประเมินผล ให้มีความเชื่อถือได้ การจัดกิจกรรมให้มีความเหมาะสมและควรมีการจัดกิจกรรมนอกสถานที่ ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการเรียน การสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อุไรวรรณ วรรณศิลป์ (2540 : 82-97) ได้วิจัย ปัญหาการเรียน ของนักศึกษาภาค สมทบหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน พบว่า นักศึกษาที่มี อายุต่างกัน มีปัญหาการเรียน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนในด้านวิธีการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีปัญหาการเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ส่วนในด้านตัวผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่มีรายได้ต่อ เดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียน โดยรวมและรายด้านวิธีการเรียนการสอน และด้านตัวผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่มีสังกัดของหน่วยงานต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่มีวิชาเอกต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านวิธีการ เรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่มีระดับชั้นเรียนต่างกันมีปัญหา การเรียนโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กัญญา ตั้งสุวรรณรังษี (2528 : ก-ข) ได้วิจัย ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาการทำงาน ในโรงเรียนสาธิตของ มหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารมีความเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมากคือ การจัดสภาพของห้องเรียนให้มีความเหมาะสมในการสอนวิชาการทำงาน การจัดหาเครื่องใช้ที่มีขนาด และจำนวนเหมาะสมเพียงพอต่อ ความพร้อมของนักเรียน คุณภาพของอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนและแหล่งศึกษาค้นคว้าหาความรู้ เพิ่มเติม
2. อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมากคือ จำนวนหรือปริมาณของนักเรียน ในชั้นเรียนมีมาก ครูผู้สอนมีความเหน็ดเหนื่อยในการสาธิตและช่วยเหลือนักเรียนและการซ่อมแซม อุปกรณ์ที่ชำรุดเสียหาย

3. นักเรียนมีความเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมากคือ สภาพของชั้นเรียนในด้านความมีระเบียบวินัยขณะที่เรียน ความเบื่อหน่ายที่เกิดขึ้นในขณะที่เรียน การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีขนาดและจำนวนเหมาะสม เพียงพอต่อความพร้อมของนักเรียน คุณภาพของอุปกรณ์ที่ใช้เรียน และโอกาสที่นักเรียนจะได้ไปปฏิบัติงานนอกสถานที่

ปรเมศวร์ ขุนภักดี (2527: 56) ได้วิจัย ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการสอนของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2526 จำนวน 639 คน ปรากฏผลดังนี้

1. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของอาจารย์ชายและหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการสอนของอาจารย์หญิงสูงกว่าอาจารย์ชาย

2. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของอาจารย์ที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 35 ปี และมากกว่า 35 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการสอนของอาจารย์ที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 35 ปี สูงกว่าอาจารย์ที่มีอายุมากกว่า 35 ปี

3. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของอาจารย์วุฒิปริญญาตรีและวุฒิปริญญาโท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการสอนของอาจารย์วุฒิปริญญาตรีสูงกว่าปริญญาโท ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการสอนของอาจารย์วุฒิปริญญาตรีหรือปริญญาโทกับอาจารย์วุฒิปริญญาเอกแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งนี้ นักศึกษามีความคิดเห็นที่ดี ต่อการสอนของอาจารย์วุฒิปริญญาตรีกับปริญญาเอก และอาจารย์วุฒิปริญญาโทกับปริญญาเอกอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

4. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี และมากกว่าห้าปีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สนอง อิมเอม (2532 : บทคัดย่อ) ได้วิจัย การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการทางการเรียนการสอน ในหลักสูตรวิชาซีพระยะสั้น สายอาชีพช่างไฟฟ้าของโรงเรียนสารพัดช่างเขตภาคเหนือ ผลวิจัยพบว่า นักศึกษามีความต้องการวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาอย่างมาก

บรรยง กวีัญญานนท์ (2538 : 144-146) ได้วิจัย การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาการงาน ของโรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร ผลวิจัยพบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาการงานของนักเรียน ครูผู้สอน และหัวหน้าหมวด มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเกี่ยวกับด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน และมีความคิดเห็นในระดับน้อยเกี่ยวกับด้านการจัดการโรงฝึกงานหรือห้องปฏิบัติการ เนื่องจากสภาพการจัดการเรียนการสอนยังขาดงบประมาณ ขาดการส่งเสริม ตลอดจนขาดครูผู้สอน หรือครูผู้สอนขาดประสบการณ์ และความรู้ในการจัดโรงฝึกงาน

นิภาพรรณ วิโรทัยสกุล (2539 : 138) ได้วิจัย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูธุรกิจ ตามทัศนะของนักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร ผลวิจัยพบว่าคุณลักษณะด้านการสอนของอาจารย์นักศึกษามีทัศนะที่พึงประสงค์ในระดับมาก เนื่องจากครูธุรกิจจะต้องมีความสนใจ และสนุกในการสอน การสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดีควรมีอารมณ์ขันว่าเรื่องยิ้มแย้มแจ่มใสขณะทำการสอนทำให้การเรียนการสอนไม่เคร่งเครียด

พรศรี โรจน์เมธี (2540 : 72) ได้วิจัย ปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชีระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลวิจัยพบว่า การนำเทคนิคของวิธีการสอนวิชาบัญชีเป็นปัญหาสูงสุด คือการสอนหลายวิชาในหนึ่งภาคเรียน ทำให้การเตรียมการสอนไม่บรรลุจุดประสงค์ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และปัญหาด้านสื่อการสอนวิชาบัญชีเป็นปัญหาในระดับมากและที่เป็นปัญหาสูงสุดคือ งบประมาณในการจัดหาและจัดทำสื่อประกอบการเรียนการสอนวิชาบัญชี และสื่อการสอนที่มีอยู่ล้าสมัย ซ้ำชุดทรุดโทรมไม่มีประสิทธิภาพ มีจำนวนไม่เพียงพอแก่นักศึกษา

ดำรง อินทร์ปิ่น (2536 : บทคัดย่อ) ได้วิจัย ปัญหาการสอนและการบริหารการสอนกลุ่ม การงานอาชีพเฉพาะงานเกษตร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โดยรวมมีปัญหาปานกลาง ปัญหาทางด้านสื่อการสอนเกี่ยวกับเครื่องมืองานเกษตรไม่เพียงพอ ขาดแคลนวัสดุทัศนูปกรณ์ ขาดข่าวสารข้อมูล และขาดแคลนวัสดุฝึกงาน เปรียบเทียบปัญหาในทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ธาดา รอดสวัสดิ์ (2538 : บทคัดย่อ) ได้วิจัย สภาพปัญหาและความต้องการ การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลเขตการศึกษาที่ 7 ผลวิจัยพบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ด้านครูผู้ปฏิบัติการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านโรงฝึกงาน สถานฝึกปฏิบัติ และเครื่องมือในการสอน มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ปัญหาด้านจัดการเรียนการสอน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนและด้านโรงฝึกงาน สถานฝึกปฏิบัติและเครื่องมือในการสอน มีปัญหาในระดับปานกลาง ส่วนในด้านการใช้หลักสูตรด้านเนื้อหา กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพด้านการวัดผลและการประเมินผลมีปัญหาในระดับน้อย ปัญหาการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาในระดับปานกลาง แต่โรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาในระดับน้อย

ปราณี แป้นแก้ว (2539 : บทคัดย่อ) ได้วิจัย ปัญหาการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี ผลวิจัยพบว่าตัวแปรเพศ ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน วุฒิต่างทางการศึกษาวิชาเอกทางวิชาชีพ และวิชาเอกอื่น มีปัญหาการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 ในภาพ

รวมไม่แตกต่างกัน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาแตกต่างกัน ด้านประสบการณ์ การสอนมีปัญหาการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 ในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

อัจฉรา จิตรวงษ์นันท์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้วิจัย สภาพปัญหาและความต้องการ การจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดน่าน ผลวิจัย พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอน ไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้อย่างเต็มที่ สาเหตุเพราะมีงานรับผิดชอบหลายด้าน โรงเรียนส่วนใหญ่เปิดโอกาสให้นักเรียน ได้เลือกเรียนเนื้อหา ในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ตามความต้องการ เนื้อหางานเลือกที่สอน คือ งานสานและงานอุตสาหกรรมในท้องถิ่น เพราะเหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น โดยเน้นการฝึก ปฏิบัติจริง ครูมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า โรงเรียนส่วนใหญ่จัดหาสื่อโดยจัดซื้อด้วยงบประมาณ ประจำปี และมีหน่วยงานภายนอกช่วยเหลือบ้าง การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน มีจุดประสงค์เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน ครูผู้สอนส่วนใหญ่วัดผลและประเมินผล โดยใช้วิธีซักถาม และทำแบบทดสอบเป็นหลัก ปัญหาการจัดการเรียนการสอนครูรับภาระหลาย ด้าน ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ขาดงบประมาณ ขาดเอกสารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ขาดงบประมาณนี้เทศติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ และขาดเครื่องมือในการวัดผลและ ประเมินผล ความต้องการช่วยเหลือในการจัดการเรียนการสอน ด้านการวางแผนการสอน ด้าน เนื้อหาและการจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการสอนและการวัดผลประเมินผล ครูผู้สอนส่วนใหญ่ มีความต้องการช่วยเหลือในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ผู้ปกครองนักเรียนต้องการ ให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก และความรู้พื้นฐานด้านอาชีพ สำหรับ เนื้อหาที่ต้องการได้แก่ งานเกษตร เช่น การปลูกพืชผักสวนครัว งานบ้าน เช่น การประกอบอาหาร

อุมาพร สกลรักษ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้วิจัย ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาลัยพณิชยการสังกัดกรมอาชีวศึกษา ได้ข้อสรุปดังนี้

1. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยความคิดเห็นปานกลาง
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกันมีความเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกันมีความเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นและปัญหาการเรียนการสอนในวิชาอาชีพต่างๆ จะพบว่า สิ่งที่เกิดผลกระทบโดยตรงกับตัวนักเรียน หรือผู้เรียนในการเรียนรู้ ได้แก่ ครูผู้สอน วิธีการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการสอน ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นตัวแปรในการศึกษา ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยได้เสนอรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร หมายถึง นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี ปีการศึกษา 2546 จำนวน 32 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 3,393 คน (ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เดือนพฤศจิกายน 2546)

กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี ปีการศึกษา 2546 จำนวน 346 คน ตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งโรงเรียนออกเป็น 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก

ขั้นที่ 2 ประมาณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ($\alpha=0.05$) เมื่อเทียบจากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ยามาเน่ (สมบุรณ์ ชิตพงษ์. 2523 : 190 ; อ้างอิงจาก Yamane. 1967 : 919) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 346 คน

ขั้นที่ 3 เลือกจำนวนนักเรียนโดยวิธีเลือกตามความสะดวก (Convenience Sampling) (ชิตชนก เชิงเขาว์. 2539 : 223) ดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
โรงเรียนขนาดใหญ่	1,929	198
โรงเรียนขนาดกลาง	920	93
โรงเรียนขนาดเล็ก	544	55
รวม	3,393	346

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของนักเรียนตามตัวแปรอิสระที่ต้องการศึกษาได้แก่ เพศ ขนาดโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ตอนที่ 2 เป็นข้อความถามความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ใน 4 ด้านคือ ครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการสอน โดยต้องการด้านละ 10 ข้อ รวมทั้งฉบับมี 40 ข้อ

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อมีน้ำหนัก 4 มาตรา (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543 : 91) ดังนี้

สำหรับข้อความทางบวก (Positive) ให้ระดับคะแนนดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้	4 คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้	3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้	2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

วิธีสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวิจัยตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้ คือ

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดกาญจนบุรี

2. ศึกษาานิยาม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่ใช้เก็บข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้

3. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นให้ครอบคลุมต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีทั้ง 4 ด้านคือ ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการสอน แต่ละข้อมีคำตอบ 4 มาตรา

4. สร้างข้อความแบบสอบถามความคิดเห็น ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการสอน ด้านละ 15 ข้อ รวม 60 ข้อ

5. นำข้อความที่ได้เสนอต่อประธานกรรมการและกรรมการควบคุมปริญญาโทนิพนธ์ตรวจสอบเพื่อขอคำแนะนำเพิ่มเติม แก้ไขสำนวน ปรับปรุงข้อความ เพื่อให้ครอบคลุมและมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

6. นำแบบสอบถามที่ได้ไปหาคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลี้มไทย, รองศาสตราจารย์ ชุศรี วงศ์รัตนะ, รองศาสตราจารย์ ดร. สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธ์, และอาจารย์ภัคภร สกลรักษ์ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามนิยาม

7. ใช้เกณฑ์ในการพิจารณารายข้อ ค่า IOC >0.5 ขึ้นไป นำเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโทนิพนธ์พิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

8. นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

9. นำผลที่ได้จากข้อ 8 มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซ็นต์ ของกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ แล้วนำค่าเฉลี่ยรายข้อที่ได้มาทดสอบค่า t-test คัดเลือกข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ได้จำนวน 40 ข้อด้านละ 10 ข้อ แล้วนำเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโทนิพนธ์ตรวจสอบ

10. นำคำถามที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่น .98

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังต่อไปนี้

1. นำหนังสือรับรองและแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขอความร่วมมือจาก โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อขอ อนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. จัดเตรียมแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี พร้อมกับคำชี้แจงถึงอาจารย์ผู้สอนในวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่จะดำเนินการเก็บข้อมูล
3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามความคิดเห็นทางไปรษณีย์ไปให้อาจารย์ผู้สอนในวิชากลุ่มสาระ การเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง และเดินทางเก็บรวบรวมแบบสอบ ถามคืนด้วยตนเองจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในเดือนกุมภาพันธ์ 2547
4. ในการดำเนินการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี จะมีคำชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจ ทราบวัตถุประสงค์ในการสอบถาม และขอความร่วมมือในเรื่องข้อมูลทั่วไปของนักเรียนจากอาจารย์ผู้ควบคุมชั้นเรียนในการดำเนินการ เก็บข้อมูลของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กระทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เมื่อได้รับแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีกลับคืนมาแล้วนำแบบสอบถามทุกฉบับมาใช้ในการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล
2. วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าความถี่ และค่าร้อยละเกี่ยวกับรายละเอียดของนักเรียน เพศ ขนาดโรงเรียน ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความประสงค์ในการเรียนเปิดเป็นสาระการ เรียนรู้เพิ่ม
3. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อตัวแปรทั้ง 4 ด้าน คือ ครูผู้สอน ด้านวิธี การสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการสอน โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ย ดังนี้
 - ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 เป็นระดับที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด หมายถึง นักเรียน เห็นว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีมีความเหมาะสมน้อยที่สุด
 - ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 เป็นระดับที่นักเรียนเห็นด้วยน้อย หมายถึง นักเรียนเห็น ว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีมีความเหมาะสมน้อย
 - ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 เป็นระดับที่นักเรียนเห็นด้วยมาก หมายถึง นักเรียนเห็น ว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีมีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.00 เป็นระดับที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด หมายถึง นักเรียนเห็นว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีมีความเหมาะสมมากที่สุด

4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีตามตัวแปร เพศ และความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มวิเคราะห์โดยใช้สถิติการทดสอบค่า t (t-test for Independent Samples)

5. การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีตามตัวแปร ขนาดโรงเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใช้การเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Science)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 65)

$$S = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ค่าอำนาจจำแนกใช้ t-test โดยแบ่งกลุ่ม 25 เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ มีค่า $t = 1.75$ ขึ้นไป (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543 : 305)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

t	แทน ดัชนีอำนาจจำแนกแต่ละข้อ
\bar{X}_H	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงทำข้อนั้น
\bar{X}_L	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำทำข้อนั้น
S_H^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มสูง
S_L^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มต่ำ
n_H	แทน จำนวนคนสอบในกลุ่มได้คะแนนสูง
n_L	แทน จำนวนคนสอบในกลุ่มได้คะแนนต่ำ

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543 : 312)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum \sigma_i^2}{\sigma_t^2} \right]$$

α	แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
K	แทน จำนวนข้อ
σ_i^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ i
σ_t^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
\sum	แทน ผลรวมทั้งหมด

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

1. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 (σ_1^2) และกลุ่มที่ 2 (σ_2^2) ถ้าพบว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ ใช้ t-test (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 165)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

t	แทน ค่าสถิติ t
\bar{X}_1	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
\bar{X}_2	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
S_1^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1
S_2^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 2
n_1	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ 1
n_2	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ 2

2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 236)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

F	แทน ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม
MS_B	แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
MS_W	แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างสองกลุ่ม กรณีที่ค่า F มีนัยสำคัญ ทางสถิติทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffé) บายร์คิท (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 248 ; อ้างอิงจาก Byrkit. 1975 : 276-277)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของค่าความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมของค่าความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบายโดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดกาญจนบุรี ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการสอน และรวมทุกด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ ขนาดโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

ตอนที่ 3 ทดสอบสมมุติฐาน โดยการเปรียบเทียบความคิดเห็น ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามตัว

แปร เพศ ขนาดโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็น
สภาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษากาญจนบุรี ปีการศึกษา 2546

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ ขนาดโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสภาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เพศ ขนาดโรงเรียน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสภาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	134	38.70
หญิง	212	61.30
รวม	346	100.00
2. ขนาดโรงเรียน		
ใหญ่	198	57.20
กลาง	93	26.90
เล็ก	55	15.90
รวม	346	100.00
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
3.00-4.00	141	40.80
2.00-2.99	150	43.40
ต่ำกว่า 2.00	55	15.90
รวม	346	100.00
4. ความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็น สภาระการเรียนรู้เพิ่มเติม		
เลือกเรียน	228	65.90
เลือกไม่เรียน	118	34.10
รวม	346	100.00

จากตาราง 4 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 346 คน นักเรียนหญิงมีจำนวนมากกว่า นักเรียนเรียนชาย จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งมีจำนวนมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและเล็ก นักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 และ 3.00-4.00 สำหรับความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม นักเรียนส่วนใหญ่เลือกที่จะเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการสอน และรวมทุกด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ ขนาดโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	\bar{x}	S	การแปลความหมาย : ระดับความเหมาะสม
ด้านครูผู้สอน	2.79	.682	มาก
ด้านวิธีการสอน	2.81	.695	มาก
ด้านสื่อการเรียนการสอน	2.73	.676	มาก
ด้านการวัดและประเมินผลการสอน	2.83	.686	มาก
รวม	2.79	.665	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ด้านครูผู้สอน เป็นรายชื่อ

ข้อ	ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	\bar{x}	S	การแปลความหมาย : ระดับความเหมาะสม
1.	ผู้สอนดูแลให้ความเสมอภาคและยุติธรรมกับผู้เรียนทุกคน	2.95	.83	มาก
2.	ผู้สอนให้ความรู้ครอบคลุมเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในหลายๆ ด้าน	2.77	.94	มาก
3.	ผู้สอนมีความเข้าใจบทเรียนและสามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างดี	2.86	.89	มาก
4.	ผู้สอนมีส่วนอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้นักเรียนได้รับความรู้ในวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	2.84	.95	มาก
5.	มีการนำผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ มาแนะนำและให้ความรู้ในการประกอบอาชีพ	2.59	.83	มาก
6.	ผู้สอนมีส่วนผลักดันให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	2.80	.74	มาก
7.	นักเรียนรู้สึกอบอุ่นเมื่อได้รับการสั่งสอนหรือคำปรึกษาจากผู้สอน ซึ่งเปรียบเสมือนพ่อแม่คนที่สอง	2.79	.90	มาก
8.	ผู้สอนเอาใจใส่ท่านและผู้เรียนคนอื่นๆ ทุกครั้งทั้งในและนอกเวลาเรียน	2.80	.76	มาก
9.	ผู้สอนมีความเข้าใจผู้เรียนที่ไม่มีความถนัดด้านงานอาชีพ	2.60	.83	มาก
10.	ผู้สอนมีบุคลิกภาพที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนในด้านการประกอบอาชีพ	2.90	.83	มาก
รวม		2.79	.68	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในด้านการสอน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับเหมาะสมมาก

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ด้านวิธีการสอน เป็นรายข้อ

ข้อ	ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	\bar{x}	S	การแปลความหมาย : ระดับความเหมาะสม
11.	ผู้สอนมีความรู้ความสามารถโดยใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีประกอบการสอนได้เป็นอย่างดี	2.86	.91	มาก
12.	ให้นักเรียนมีส่วนในการออกความคิดเห็นด้านความต้องการการเรียนรู้	2.63	.90	มาก
13.	ผู้สอนนำเสนอคิดใหม่ๆ ในด้านทักษะการทำงานมาสอน	2.71	.90	มาก
14.	ผู้สอนพัฒนารูปแบบและวิธีการสอน เพื่อเน้นให้นักเรียนมีความรู้ตามหลักสูตรใหม่	2.97	.87	มาก
15.	ให้นักเรียนสามารถใช้ทักษะด้านการงานอาชีพและเทคโนโลยีเพื่อแก้ปัญหาในการทำงานได้	2.80	.83	มาก
16.	ผู้สอนใช้เทคโนโลยีเข้ามาเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความคิดอย่างมีระบบ	2.75	.76	มาก
17.	ผู้สอนนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ	2.84	.95	มาก
18.	นักเรียนสามารถสร้าง หรือผลิตสิ่งของจากการเรียนนำไปใช้งานในชีวิตประจำวันได้	2.88	.79	มาก
19.	มีการสอนให้คำนึงถึงการรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า	2.63	.82	มาก
20.	เรียนแล้วเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการประดิษฐ์สิ่งของและเครื่องใช้ต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ	3.04	.82	มาก
รวม		2.81	.69	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในด้านวิธีการสอน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับเหมาะสมมาก

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ด้านสื่อการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ

ข้อ	ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	\bar{x}	S	การแปลความหมาย : ระดับความเหมาะสม
21.	สื่อการเรียนการสอนครอบคลุมเนื้อหาที่นักเรียนต้องการเรียนรู้	2.79	.84	มาก
22.	ผู้สอนนำวัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีมาบูรณาการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	2.69	.74	มาก
23.	ผู้สอนมีการปรับปรุงอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัย สอดคล้องจุดประสงค์ของการเรียน	2.58	.81	มาก
24.	มีการนำอุปกรณ์และสื่อการสอนใหม่ๆ เข้ามาเพิ่มเติมตามเนื้อหาของวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	2.76	.72	มาก
25.	มีห้องทดลองปฏิบัติการงานอาชีพที่ทันสมัยสามารถสร้างประสบการณ์ก่อนการออกไปทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ	2.62	.94	มาก
26.	ผู้สอนมีการนำวัสดุ อุปกรณ์ในห้องถักมาผลิตเป็นสื่อการสอน	2.73	.78	มาก
27.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการผลิตและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการสอน	2.68	.94	มาก
28.	อุปกรณ์ และสื่อการสอนต่างๆ สร้างเสริมความรู้ด้านการทำงานและอาชีพ	2.92	.85	มาก
29.	การเรียนการสอนเสริมสร้างทักษะการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ	2.77	.90	มาก
30.	สื่อการเรียนการสอนสามารถใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า	2.78	.74	มาก
	รวม	2.73	.67	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในด้านสื่อการเรียนการสอน โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับเหมาะสมมาก

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ด้านการวัดและประเมินผลการสอน เป็นรายชื่อ

ข้อ	ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	\bar{x}	S	การแปลความหมาย : ระดับความเหมาะสม
31.	เกณฑ์การวัดและประเมินผลกำหนดไว้ชัดเจนในคำอธิบายรายวิชา	2.79	1.07	มาก
32.	การวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านวิชาการ สติปัญญา ความประพฤติ คุณธรรมและจริยธรรม	2.98	.77	มาก
33.	ผู้สอนสังเกตถึงความสามารถของผู้เรียนในการแก้ปัญหาต่างๆ ในขณะเรียนเพื่อประกอบการประเมินผล	2.73	.92	มาก
34.	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกันทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ	2.75	.67	มาก
35.	ใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มด้วยวิธีที่หลากหลายนอกเหนือจากการทดสอบ	2.75	1.03	มาก
36.	การวัดและประเมินผลใช้เกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน	2.92	.76	มาก
37.	ระยะเวลาในการวัดและประเมินผลเหมาะสม	2.67	.96	มาก
38.	ผู้สอนให้ความสำคัญต่อการวัดและประเมินผล	2.89	.73	มาก
39.	วิธีการวัดและประเมินผลครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้	2.71	.98	มาก
40.	มีการเก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติงานมาใช้วัดและประเมินผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.16	.60	มาก
รวม		2.83	.68	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในด้านการวัดและประเมินผลการสอน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับเหมาะสมมาก

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน จำแนกตามตัวแปร เพศ ขนาดโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	ด้านครูผู้สอน		ด้านวิธีการสอน		ด้านสื่อการเรียนการสอน		ด้านการวัดและประเมินผลการสอน		รวม			
	\bar{X}	S	การแปลความหมาย : ระดับความเหมาะสม	\bar{X}	S	การแปลความหมาย : ระดับความเหมาะสม	\bar{X}	S	การแปลความหมาย : ระดับความเหมาะสม	\bar{X}	S	การแปลความหมาย : ระดับความเหมาะสม
เพศ												
ชาย	2.79.689		มาก	2.78.673		มาก	2.68.643		มาก	2.77.658		มาก
หญิง	2.79.679		มาก	2.83.709		มาก	2.76.696		มาก	2.86.703		มาก
ขนาดโรงเรียน												
ใหญ่	2.77.695		มาก	2.80.711		มาก	2.71.682		มาก	2.81.703		มาก
กลาง	2.70.714		มาก	2.71.713		มาก	2.65.704		มาก	2.75.703		มาก
เล็ก	3.02.515		มาก	3.01.561		มาก	2.94.567		มาก	3.05.549		มาก
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน												
3.00-4.00	2.81.666		มาก	2.84.682		มาก	2.75.665		มาก	2.84.680		มาก
2.00-2.99	2.81.674		มาก	2.83.689		มาก	2.77.685		มาก	2.86.680		มาก
ต่ำกว่า 2.00	2.67.742		มาก	2.68.741		มาก	2.56.668		มาก	2.70.717		มาก
ความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม												
เลือกเรียน	3.19.264		มาก	3.21.345		มาก	3.10.388		มาก	3.22.353		มาก
เลือกไม่เรียน	2.00.540		น้อย	2.04.536		น้อย	2.01.518		น้อย	2.07.523		น้อย

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนเพศชายและเพศหญิง, นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดต่างกัน, นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน, และนักเรียนที่มีความประสงค์เลือกเรียน มีความคิดเห็นต่อสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ทุกด้านอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

ซึ่งต่างกับกับนักเรียนที่มีความประสงค์เลือกไม่เรียน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ทุกด้านอยู่ในระดับเหมาะสมน้อย

ตอนที่ 3 ทดสอบสมมุติฐาน โดยการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามตัวแปร เพศ ขนาดโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียน จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่ม สาระการเรียนรู้การงาน อาชีพและเทคโนโลยี	ชาย			หญิง			t	Sig.
	\bar{x}	S	การแปลความหมาย : ระดับความเหมาะสม	\bar{x}	S	การแปลความหมาย : ระดับความเหมาะสม		
ด้านครูผู้สอน	2.79	.689	มาก	2.79	.679	มาก	.04	.744
ด้านวิธีการสอน	2.78	.673	มาก	2.83	.710	มาก	.59	.695
ด้านสื่อการเรียนการสอน	2.68	.643	มาก	2.76	.696	มาก	1.13	.207
ด้านการวัดและประเมิน ผลการสอน	2.77	.658	มาก	2.86	.703	มาก	1.19	.389
รวม	2.75	.644	มาก	2.81	.678	มาก	.74	.529

จากตาราง 11 พบว่า นักเรียนเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่ม สาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ เทคโนโลยี	แหล่งของความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.828	1.914	4.187*	.016
	ภายในกลุ่ม	343	156.789	.457		
	รวม	345	160.617			
ด้านวิธีการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.099	1.550	3.248*	.040
	ภายในกลุ่ม	343	163.637	.477		
	รวม	345	166.737			
ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.205	1.603	3.550*	.030
	ภายในกลุ่ม	343	154.832	.451		
	รวม	345	158.037			
ด้านการวัดและประเมินผลการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.362	1.681	3.618*	.028
	ภายในกลุ่ม	343	159.353	.465		
	รวม	345	162.714			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.361	1.681	3.863*	.022
	ภายในกลุ่ม	343	149.221	.435		
	รวม	345	152.582			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่า ค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้(Scheffé) ปรากฏดังตาราง 13-17

ตาราง 13 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ด้านครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน		กลาง	ใหญ่	เล็ก
	\bar{x}	2.70	2.77	3.02
กลาง	2.70	-	.07	.32*
ใหญ่	2.77	-	-	.25
เล็ก	3.02	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านครูผู้สอน เหมาะสมมาก มากกว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ด้านวิธีการสอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน		กลาง	ใหญ่	เล็ก
	\bar{x}	2.71	2.80	3.01
กลาง	2.71	-	.09	.30*
ใหญ่	2.80	-	-	.21
เล็ก	3.01	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านวิธีการสอน เหมาะสมมาก มากกว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ด้านสื่อการเรียนการสอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน		กลาง	ใหญ่	เล็ก
	\bar{x}	2.65	2.71	2.94
กลาง	2.65	-	.06	.29*
ใหญ่	2.71	-	-	.23
เล็ก	2.94	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านสื่อการเรียนการสอน เหมาะสมมาก มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ด้านการวัดและประเมินผลการสอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน		กลาง	ใหญ่	เล็ก
	\bar{x}	2.75	2.81	3.05
กลาง	2.75	-	.06	.30*
ใหญ่	2.81	-	-	.24
เล็ก	3.05	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 พบว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านการวัดและประเมินผลการสอน เหมาะสมมาก มากกว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน		กลาง	ใหญ่	เล็ก
	\bar{x}	2.70	2.77	3.00
กลาง	2.70	-	.07	.30*
ใหญ่	2.77	-	-	.23
เล็ก	3.00	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 พบว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมทุกด้าน เหมาะสมมาก มากกว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.901	.451	.968	.381
	ภายในกลุ่ม	343	159.716	.466		
	รวม	345	160.617			
ด้านวิธีการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.122	.561	1.162	.314
	ภายในกลุ่ม	343	165.615	.483		
	รวม	345	166.737			
ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.795	.898	1.971	.141
	ภายในกลุ่ม	343	156.242	.456		
	รวม	345	158.037			
ด้านการวัดและประเมินผลการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.068	.534	1.133	.323
	ภายในกลุ่ม	343	161.646	.471		
	รวม	345	162.714			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.193	.596	1.351	.260
	ภายในกลุ่ม	343	151.390	.441		
	รวม	345	152.582			

จากตาราง 18 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00-4.00, 2.00-2.99, และต่ำกว่า 2.00 มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่ม สาระการเรียนรู้การงาน อาชีพและเทคโนโลยี	เลือกเรียน			เลือกไม่เรียน			t	Sig.
	\bar{x}	S	การแปลความหมาย : ระดับความเหมาะสม	\bar{x}	S	การแปลความหมาย : ระดับความเหมาะสม		
ด้านครูผู้สอน	3.19	.26	มาก	2.00	.54	น้อย	22.62**	.000
ด้านวิธีการสอน	3.21	.34	มาก	2.04	.53	น้อย	21.43**	.000
ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.10	.38	มาก	2.01	.51	น้อย	20.09**	.000
ด้านการวัดและประเมิน ผลการสอน	3.22	.35	มาก	2.07	.52	น้อย	21.41**	.000
รวม	3.18	.29	มาก	2.03	.51	น้อย	22.53**	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 19 แสดงว่า นักเรียนที่มีความประสงค์เลือกเรียน และเลือกไม่เรียน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่มีความประสงค์เลือกเรียนมีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เหมาะสมมาก มากกว่านักเรียนที่มีความประสงค์เลือกไม่เรียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษา ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ในด้านด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการสอน โดยการเปรียบเทียบจาก เพศ ขนาดโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อจะได้นำข้อมูลไปเป็นประโยชน์ในการปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ด้านครูผู้สอน วิธีการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการสอน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนทั้ง 4 ด้าน โดยจำแนกตาม เพศ ขนาดโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีความประสงค์ในการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 32 โรงเรียน ใช้แบบสอบถามความคิดเห็น จำนวน 346 ฉบับ ซึ่งได้รับคืนมา 346 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ในด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการสอน สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

2. จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการสอน และรวมทุกด้าน จำแนกตาม เพศ ขนาดโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ปรากฏผลดังนี้

2.1 นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.2 นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีทั้งโดยรวมและรายด้าน ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มากกว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.4 นักเรียนที่มีความประสงค์เลือกเรียนและไม่เลือกไม่เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีมีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ในด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการสอน มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายดังนี้

1. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีโดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.1 ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบัน การศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาโดยเฉพาะครูผู้สอน มีการอบรม การวิจัยทางการศึกษาตลอดและอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ครูผู้สอนในกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีได้มีการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาประกอบกับสถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรขึ้นเอง ซึ่งครูผู้สอนก็มีความพร้อมและตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาจึงทำให้นักเรียนมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพล เย็นเจริญ (2543 : 45) พบว่า นักเรียนที่มีความเห็นว่าคุณครูสอนวิชาอาชีพธุรกิจเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในวิชาที่สอน มีความรับผิดชอบต่องานสอน มีความเป็นกันเอง มีความเอาใจใส่ต่อนักเรียน ตลอดจนแนะนำในการเรียนให้กับนักเรียน และงานวิจัยของ สุรวีรย์ เพียรเพชรเลิศ (2544 : 65) พบว่า การจัดการเรียนการสอนที่ดีควรมีกระบวนการสอนที่หลากหลาย เช่น เชิญวิทยากรมาบรรยายเสริมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้ผู้เรียนจัดกิจกรรมตุนานนอกสถานที่ ผู้สอนใช้วิธีการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมกับเนื้อหา โดยวิธีสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และประสบการณ์

1.2 ด้านวิธีการสอน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านวิธีการสอน อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้สอนได้นำความรู้จากการศึกษาวิจัย อบรมมาพัฒนากระบวนการและวิธีการสอนต่างๆ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่ ซึ่งทำให้นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับเหมาะสมมาก สถานศึกษาที่เปิดการเรียนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไปจะมีการอบรมให้ความรู้แก่ ครูผู้สอนในเรื่องวิธีการสอน และการเรียนมีหลากหลาย เช่น การเรียนการสอน แบบบูรณาการ สหวิทยาการ การเรียนการสอนแบบสาธิต การเรียนแบบร่วมมือ การเรียนโดยการปฏิบัติจริง ฉะนั้นผู้เรียนจึงมีความพอใจ สนใจในการเรียน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย สอดคล้องกับผลสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพิษณุโลกต่อการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาของ นาดยา วงศ์หลีกภัย (2536 : ก) พบว่า วิธีการสอนของอาจารย์ การลำดับเนื้อหาเป็นขั้นตอน อธิบายเข้าใจง่าย มีความพยายามให้เกิด

ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนอาจารย์ให้ความสนใจและเป็นกันเองกับผู้เรียนสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองกับผู้เรียน สนใจคำถามของผู้เรียน มีความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือผู้เรียน มีความตั้งใจสอน ตรงต่อเวลา น้ำเสียงและท่าทางเหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเอง และงานวิจัยของ สุณีย์ บุรณวิทย์ (2537 : 105) พบว่า นักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา มีความเห็นว่า เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมและทันสมัย มีการใช้เทคนิควิธีการสอน และอุปกรณ์การสอนได้เหมาะสม อาจารย์มีการติดตามผลงานของนักศึกษาและมีการอธิบายชี้แจงข้อบกพร่องให้นักศึกษาได้ทราบเพื่อแก้ไข

1.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านสื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบัน สถานศึกษาได้มีการจัดตั้งงบประมาณสำหรับการพัฒนาการเรียนการสอนโดยเฉพาะสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์โทรทัศน์ วิทยุ การถ่ายทอดความรู้ทางไกลผ่านดาวเทียม คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ในการเกษตร อุปกรณ์ด้านช่าง อุตสาหกรรม อุปกรณ์เกี่ยวกับคหกรรม การอาหาร ผ้า การประดิษฐ์ งานบ้าน การจัดทำบัญชีต่างๆ อีกทั้งครูผู้สอน มีการพัฒนาและปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนเสมอ และมีการนำวัสดุในท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นสื่อการสอน เพื่อให้เหมาะสมกับหลักสูตร และความต้องการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งขัดแย้งกับผลสำรวจ ปัญหาการสอนของครูวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดเพชรบุรี ของสุรชาติ พันธุ์ชาติ (2546 : 87) พบว่า อุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่ในสภาพชำรุด ผ่านการเก็บการใช้มานาน การได้รับงบประมาณในการจัดซื้อและกระบวนการจัดซื้อไม่เหมาะสม ผลวิจัยของ กาญจนา ภาสุพันธ์ (2531 : 109) พบว่า จำนวนเครื่องมือเครื่องใช้ในห้องปฏิบัติการ และจำนวนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 8 ผลวิจัยของ ทศนี้อย์ ตรีธาร (2544 : 80) พบว่า การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรอุตสาหกรรมบัณฑิต ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ควรมีคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอกับผู้เรียน และผลวิจัยของ บังอร ชูพงศ์ (2523 : 59) พบว่า ปัญหาสำคัญเกี่ยวกับบรรยากาศด้านการเรียนการสอน ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร คือ อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา

1.4 ด้านการวัดและประเมินผลการสอน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านการวัดและประเมินผลการสอนอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการวัดและประเมินผลการสอนในสภาพที่เป็นจริง ส่วนใหญ่เป็นวิชาเชิงทักษะ จึงทำให้เกิดการวัดและประเมินผลที่ขึ้นงาน ผลงานหรือกระบวนการได้ผลค่อนข้างมีความเที่ยงตรงวัดได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนี้อย์ ตรีธาร (2544 : 80) พบว่า ควรมีการประเมินผลก่อนเริ่มสอนเพื่อทราบพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำไปประกอบพิจารณาการจัดวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นแนวทางในการประเมินหลังเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการสอน และรวมทุกด้าน จำแนกตาม เพศ ขนาดโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความประสงค์ในการเรียนหากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ปรากฏผลดังนี้

2.1 นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มีเป้าหมายที่มุ่งเน้นเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ให้กับผู้เรียน(หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545) โดยเข้าใจในการดำรงชีวิตและครอบครัว มุ่งเน้นในอาชีพ การเลือกอาชีพ เข้าใจธรรมชาติโดยการนำเอากระบวนการทางเทคโนโลยี และการออกแบบสร้างสิ่งของเครื่องใช้วิธีการเชิงกลยุทธ์ตามกระบวนการเทคโนโลยี สามารถตัดสินใจ เลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม โลกของงานและอาชีพ ใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการสืบค้นข้อมูล การเรียน การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานและอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณธรรม ใช้เทคโนโลยีในการทำงาน การผลิต การออกแบบ การแก้ปัญหา การสร้างงาน การสร้างอาชีพสุจริตอย่างมีความเข้าใจ มีการวางแผนเชิงกลยุทธ์และมีความคิดสร้างสรรค์ เป้าหมายดังกล่าวได้มุ่งเน้นถึงผู้เรียนทุกคนมิได้ระบุสำหรับเพศชาย หรือเพศหญิง จึงทำให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ อารีย์ ขุนชิต (2545 : 59) พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ของการจัด การเรียนการสอนพาณิชยกรรม ไม่แตกต่างกัน และผลวิจัยของ เบญจวรรณ บุญประกอบพร (2545 : 54) พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ไม่แตกต่างกัน

2.2 นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีทั้งโดยรวมและรายด้าน ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก มากกว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนที่มีขนาดเล็กส่วนใหญ่เปิดสอนในรายวิชาการงานอาชีพค่อนข้างมาก และใช้หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น ประกอบกับจำนวนนักเรียนต่อห้องมีจำนวนน้อย ครูผู้สอนสามารถสอนและฝึกปฏิบัติ นักเรียนได้อย่างเต็มที่ เข้มข้น ส่วนในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง โรงเรียนมักจะเน้นในรายวิชาสามัญ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ที่ผู้เรียนมุ่งเน้นจะเข้ามหาวิทยาลัย จึงทำให้นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย ส่วนนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้

การงานอาชีพและเทคโนโลยี ทั้งโดยรวมและรายด้านว่ามีความเหมาะสมในระดับมากไม่แตกต่างกัน และนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ทั้งโดยรวมและรายด้าน ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลวิจัยของ สุรชาติ พันธุ์ชาติ (2546 : 85) พบว่า ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มากกว่าครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก

2.3 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00-4.00, 2.00-2.99 และ ต่ำกว่า 2.00 มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มีเป้าหมายที่มุ่งเน้นเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ให้กับผู้เรียน(หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545) โดยเข้าใจในการดำรงชีวิตและครอบครัว มุ่งเน้นในอาชีพ การเลือกอาชีพ เข้าใจธรรมชาติโดยการนำเอากระบวนการทางเทคโนโลยี และการออกแบบสร้างสิ่งของเครื่องใช้ ด้วยวิธีการเชิงกลยุทธ์ตามกระบวนการเทคโนโลยี ฉะนั้นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00-4.00, 2.00-2.99 และต่ำกว่า 2.00 ต่างได้รับเป้าหมายในการเรียนเหมือนกัน จึงทำให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลวิจัยของ อารีย์ ขุนชิต (2545 : 60) พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ของการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนพาณิชยกรรม ไม่แตกต่างกัน

2.4 นักเรียนที่มีความประสงค์เลือกเรียนและไม่เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่มีความประสงค์เลือกเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก มากกว่า นักเรียนที่มีความประสงค์เลือกไม่เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งมีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีความประสงค์เลือกเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี นั้นมีเจตคติที่ดีต่อวิชาใน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี คืออาจได้รับวิธีการสอนที่เหมาะสม สามารถใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนที่ครบ การวัดการประเมินผลที่เหมาะสม ประกอบกับ เห็นความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี จึงทำให้นักเรียนที่มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ว่าเหมาะสมมาก ส่วนนักเรียนที่มีความ

ประสงค์เลือกไม่เรียนนั้น แสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มนี้ย่อมมีความคิดเห็นหรือความสนใจในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีค่อนข้างต่ำ คือมีความคิดเห็นในระดับน้อย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ด้านครูผู้สอน ผู้สอนควรให้ความสนใจกับนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนแต่ไม่มีความถนัดด้านวิชาอาชีพ อีกทั้งควรเน้นให้มีการนำผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพมาแนะนำ และให้ความรู้แก่นักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดกลาง
2. ด้านวิธีการสอน ควรเน้นวิธีการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นด้านความต้องการการเรียนรู้ และมีการสอนให้คำนึงถึงการรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมรู้จักใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ควรจัดหาสื่ออุปกรณ์ในการเรียน การทดลอง ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของการเรียน ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ เช่น อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เครื่องมือทางการช่าง การเกษตร คหกรรม ตลอดจนแหล่งเรียนในการค้นคว้า มีระบบอินเทอร์เน็ตในโรงเรียน เป็นต้น
4. ด้านการวัดและประเมินผลการสอน ครูผู้สอน ผู้บริหาร หรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรจะพัฒนาการวัดและการประเมินผลการสอนให้มีระยะเวลาที่เหมาะสม สามารถครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. ควรศึกษาในเรื่องนี้โดยศึกษาร่วมกับตัวแปรอิสระ อื่นๆ เช่น คุณวุฒิ และเพศของครูผู้สอน จุดประสงค์ของรายวิชา จำนวนนักเรียนต่ออาจารย์ที่สอน
3. ควรศึกษาในเรื่องนี้โดยแยกเป็นวิชา ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เช่น ศึกษาเฉพาะกลุ่มวิชาสาขาคอมพิวเตอร์ กลุ่มวิชาสาขาการเกษตร กลุ่มวิชาสาขาอุตสาหกรรม กลุ่มวิชาสาขาคหกรรมงานบ้าน และกลุ่มวิชาสาขาทางธุรกิจ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2527). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมวิชาการ. (2544). สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี : เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). โครงร่างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : ถ่ายเอกสาร.
- กัญญา ตั้งสุวรรณรังษี. (2528). ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาการงานในโรงเรียนสาธิต ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา ภาสุพันธ์. (2531). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 8. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชิตชนก เชิงเขาว์. (2539). วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. ปัตตานี : โครงการผลิตตำราคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดำรง อินทร์ปิ่น. (2536). ปัญหาการสอนและการบริหารการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เฉพาะงานเกษตร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ ตริธาร. (2544). ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ธาดา รอดสวัสดิ์. (2538). การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรม). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- นภาพร ธนวัฒน์. (2536). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในคณะวิชาคหกรรม วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- นาดยา วงศ์หลีกภัย. (2536). การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพิษณุโลก ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา. ถ่ายเอกสาร.
- นิภาพรณ วิโรทัยสกุล. (2539). คุณสมบัติที่พึงประสงค์ของครูธุรกิจ ตามทัศนะของนักศึกษสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บรรยง กวีนิฏยานนท์. (2538). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาการงาน ของโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บังอร ชูพงศ์. (2523). การศึกษาสภาพปัญหาที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักเรียนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (แผนนทางการศึกษาและจิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญมี เลากุลแคนด์. (2531). ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา ภาคใต้. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. อัดสำเนา.

- เบญจวรรณ บุญประกอบพร. (2545). *ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางการศึกษา โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรเมศวร์ ขุนภักดี. (2527). *การศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการสอนของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยศิลปากร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). *ทัศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ปราณี แป้นแก้ว. (2539). *ปัญหาการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- พรศรี โรจน์เมธี. (2540). *ปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- มณี ช่างเผือก. (2539). *การจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ในหลักสูตรปริญญาตรีของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ตามทัศนะของอาจารย์ นักศึกษา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- โยธิน คันสนยุท และจุมพล พูลภัทรชีวิน. (2524). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- เรณู สัจจะเวทะ. (2546). *ความคิดเห็นของนักศึกษามัธยมศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- ลาวัณย์ จักรณวัฒน์. (2540). *ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโท ภาคพิเศษ สาขาวิชา บริหารธุรกิจสังกัดมหาวิทยาลัยรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานครต่อการจัดการศึกษาภาคพิเศษ. ปริญญาโท กศ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ศักดิ์ สุนทรเสนี. (2537). *เจตคติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรุงเทพ.*
- สงวน สิทธิเลิศอรุณ, จำรัส ดั่งสุวรรณ, และจิตติพงษ์ ธรรมานุสรณ์. (2522). *จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ชัยศิริการพิมพ์.*
- สนอง อิมเอม. (2532). *การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการทางการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน สายอาชีพช่างไฟฟ้าของโรงเรียนสารพัดช่าง เขตภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. อัดสำเนา.*
- สมคะเน คำจูน. (2528). *การศึกษาปัญหาและความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาราช ที่มีต่อการสอนเสริมในกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษา ผู้ใหญ่). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.*
- สมบูรณ์ ชิตพงษ์. (2523). *การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- สุชา จันท์เอม และสร้างค์ จันท์เอม. (2520). *จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพรวพิทยา.*
- สุนีย์ บุรณวิทย์. (2537). *ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.*
- สุรชาติ พันธุ์ชาติ. (2546). *ปัญหาการสอนของครูวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- สุรพล เย็นเจริญ. (2543). *ความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาชีพธุรกิจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.*

- สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ. (2544). *ความคิดเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรธุรกิจศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เสนีย์ สังข์ทอง. (2535). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูอุตสาหกรรม ศึกษาตามทัศนะของนักเรียน ผู้สอน และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- อนันต์ รัตนทราย. (2535). *ความคิดเห็นในการพัฒนาตนเองของครูประจำการโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร
- อัจฉรา จิตรวงค์นันท์. (2539). *สภาพปัญหาและความต้องการ การจัดการเรียนการสอน กลุ่มการทำงานและอาชีพ ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดน่าน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ประถมศึกษาศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- อารีย์ ขุนชิต. (2545). *ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพุทธจักรวิทยา*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุทัย หิรัญโต. (2519). *สังคมวิทยาประยุกต์*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.
- อุมาพร สกลรักษ์. (2540). *ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุไรวรรณ วรรณศิลป์. (2540). *ปัญหาในการเรียนของนักศึกษาภาคสมทบหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง ช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยช่างกลประทุมวัน*. ปริญญาานิพนธ์ (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- Batista, John R. (1976). *Research in Education*. New jersey : Prentice-Hall, Inc.
- Byrkit, Donald R. (1975). *Elements of Statistics*. 2nd ed. Litton Educational Publishing, Inc.
- Good, Thomas L. and Jere E Brophy . (1973). *Looking in Classroom*. New York : Harper
- Guralnik, David B. (1976). *Webster's New World Dictionary of The American Language*. New York : Fawcett Popular Library.
- Heath, Lore and Virginia Percy. (1982, Spring). "The Education of Classroom Instructional by Nontraditional and Traditional Students," *Dissertation Abstracts International* : The Continuing Higher Education. 30(2) : 25-27.
- Koiasa, Blair J. (1973). *Introduction to Behavioral for Business*. New York : John Wiley & Son, Inc.
- Kolesnik, Walter B. (1970). *Education Psychology*. 2nd ed. New York : Mcgraw-Hill.
- Romine, Stephen. (1987, December). "Student and Faculty Perception of an Effective University Instructional Climates," *The Journal of Educational Research*. Colorado : University of Colorado.
- Thurstone, L.L. (1977). "Attitude can be Measured," *Attitude Theory and Measurement*. New York : John Wiley & Son, Inc.
- Triandis, Harry C. (1971). *Attitude and Attitude Change*. New York : John Wiley & Son, Inc.
- Yamane, Taro. (1967). *Statistics : An Introductory Analysis*. 2nd ed. New York : Harper & Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีชุดนี้ ผู้ตอบคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี
 2. แบบสอบถามความคิดเห็นประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ตอนที่ 2 ข้อคำถามความคิดเห็นที่มีต่อสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี
 3. แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียน ในด้านครูผู้สอน วิธีการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการสอน
 4. นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกรหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีแต่อย่างใด ในการตอบแบบสอบถาม นักเรียนไม่ต้องลงชื่อของนักเรียน คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ
- จึงขอความกรุณาให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด คำตอบของนักเรียนจะมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ภคิน พญารัง

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความตามความเป็นจริง

1. เพศ

1.1 () ชาย

1.2 () หญิง

2. ขนาดโรงเรียน

2.1 () ใหญ่ (จำนวนนักเรียน 1,000 คนขึ้นไป)

2.2 () กลาง (จำนวนนักเรียน 500-1,000 คน)

2.3 () เล็ก (จำนวนนักเรียนต่ำกว่า 500 คน)

3. คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน

3.1 () ต่ำกว่า 2.00

3.2 () 2.00-2.99

3.3 () 3.00-4.00

4. หากเปิดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมและสามารถเลือกได้ ท่านมีความประสงค์

4.1 () เลือกเรียน

4.2 () เลือกไม่เรียน

ตอนที่ 2 ข้อความแบบสอบถามที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มีอยู่ 40 ข้อ แต่ละข้อเป็นข้อคำถามที่แสดงความรู้สึกที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
2. ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เห็นด้วยมากที่สุด, เห็นด้วยมาก, เห็นด้วยน้อย, และเห็นด้วยน้อยที่สุด เพียงช่องเดียว ให้ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน
3. แบบสอบถามฉบับนี้ ให้นักเรียนทำทุกข้อ

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
	ด้านครูผู้สอน				
1	ผู้สอนดูแลให้ความเสมอภาคและยุติธรรมกับผู้เรียนทุกคน				
2	ผู้สอนให้ความรู้ครอบคลุมเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในหลายๆ ด้าน				
3	ผู้สอนมีความเข้าใจบทเรียนและสามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างดี				
4	ผู้สอนมีส่วนอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้นักเรียนได้รับความรู้ในวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี				
5	มีการนำผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ มาแนะนำและ ให้ความรู้ในการประกอบอาชีพ				
6	ผู้สอนมีส่วนผลักดันให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาในกลุ่มสาระการ เรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี				
7	นักเรียนรู้สึกอบอุ่นเมื่อได้รับการสั่งสอนหรือคำปรึกษาจากผู้สอน ซึ่ง เปรียบเสมือนพ่อแม่คนที่สอง				
8	ผู้สอนเอาใจใส่ท่านและผู้เรียนคนอื่นๆ ทุกครั้งทั้งในและนอกเวลา เรียน				
9	ผู้สอนมีความเข้าใจผู้เรียนที่ไม่มีความถนัดด้านงานอาชีพ				
10	ผู้สอนมีบุคลิกภาพที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนในด้านการ ประกอบอาชีพ				
	ด้านวิธีการสอน				
11	ผู้สอนมีความรู้ความสามารถโดยใช้เครื่องมือและเทคโนโลยี ประกอบการสอนได้เป็นอย่างดี				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
12	ให้นักเรียนมีส่วนในการออกความคิดเห็นด้านความต้องการ การเรียนรู้				
13	ผู้สอนนำเสนอความคิดใหม่ๆ ในด้านทักษะการทำงานมาสอน				
14	ผู้สอนพัฒนารูปแบบและวิธีการสอน เพื่อเน้นให้นักเรียนมีความรู้ตามหลักสูตรใหม่				
15	ให้นักเรียนสามารถใช้ทักษะด้านการทำงานอาชีพและเทคโนโลยีเพื่อแก้ปัญหาในการทำงานได้				
16	ผู้สอนใช้เทคโนโลยีเข้ามาเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อให้มีความคิดอย่างมีระบบ				
17	ผู้สอนนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ				
18	นักเรียนสามารถสร้าง หรือผลิตสิ่งของจากการเรียนนำไปใช้งานในชีวิตประจำวันได้				
19	มีการสอนให้คำนึงถึงการรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า				
20	เรียนแล้วเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการประดิษฐ์สิ่งของและเครื่องใช้ต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ				
	ด้านสื่อการเรียนการสอน				
21	สื่อการเรียนการสอนครอบคลุมเนื้อหาที่นักเรียนต้องการเรียนรู้				
22	ผู้สอนนำวัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีมาบูรณาการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างเหมาะสมกับสาระการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี				
23	ผู้สอนมีการปรับปรุงอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัยสอดคล้องจุดประสงค์ของการเรียน				
24	มีการนำอุปกรณ์และสื่อการสอนใหม่ๆ เข้ามาเพิ่มเติมตามเนื้อหาของวิชาในสาระการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี				
25	มีห้องทดลองปฏิบัติการงานอาชีพที่ทันสมัยสามารถสร้างประสบการณ์ก่อนการออกไปทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ				
26	ผู้สอนมีการนำวัสดุ อุปกรณ์ในท้องถิ่นมาผลิตเป็นสื่อการสอน				
27	นักเรียนมีส่วนร่วมในการผลิตและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการสอน				
28	อุปกรณ์ และสื่อการสอนต่างๆ สร้างเสริมความรู้ด้านการทำงานและอาชีพ				
29	การเรียนการสอนเสริมสร้างทักษะการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
30	สื่อการเรียนการสอนสามารถใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า				
	ด้านการวัดและประเมินผลการสอน				
31	เกณฑ์การการวัดและประเมินผลกำหนดไว้ชัดเจนในคำอธิบายรายวิชา				
32	การวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านวิชาการ สติปัญญา ความประพฤติ คุณธรรมและจริยธรรม				
33	ผู้สอนสังเกตถึงความสามารถของผู้เรียนในการแก้ปัญหาต่างๆ ในขณะเรียนเพื่อประกอบการประเมินผล				
34	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกันทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ				
35	ใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มด้วยวิธีที่หลากหลายนอกเหนือจากการทดสอบ				
36	การวัดและประเมินผลใช้เกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน				
37	ระยะเวลาในการวัดและประเมินผลเหมาะสม				
38	ผู้สอนให้ความสำคัญคุณธรรมในการวัดและประเมินผล				
39	วิธีการวัดและประเมินผลครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้				
40	มีการเก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติงานมาใช้วัดและประเมินผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร				

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลี้มไทย
ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตนะ
ภาควิชาการวัดผลและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. รองศาสตราจารย์ ดร. สุภาพรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์
ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์ภัคภร สกลรักษ์
ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายภคิน พญารัง
วันเดือนปีเกิด	12 ธันวาคม 2512
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	55/78 หมู่บ้านริมสวน ซอยรามคำแหง 148 แขวงสะพานสูง เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร 10240
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ผู้ช่วยปฏิบัติงานโครงการฯ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงิน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	การกีฬาแห่งประเทศไทย 2088 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2527	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาวชิราวุธ จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2530	มัธยมศึกษาปีที่ 6 (ฝรั่งเศส-อังกฤษ) โรงเรียนวรรณาริเฉลิม จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2532	ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ธุรกิจบริการ) วิทยาลัยอาชีวศึกษา สงขลา
พ.ศ. 2539	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การตลาด) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ